

Fremsat den {FREMSAT} af erhvervs- og vækstminister (Henrik Sass Larsen)

Forslag

til

Lov for Færøerne om kapitalkrav og tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber

§ 1. Bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, jf. bilaget til denne lov, gælder for Færøerne.

§ 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler for Færøerne om anvendelsen af bestemmelserne i forordningen, jf. § 1, herunder om de ændringer af bestemmelserne, som de færøske forhold tilsiger.

§ 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler for Færøerne, som er nødvendige for at anvende eller gennemføre de afgørelser eller retsakter, som vedtages af Europa-Kommissionen i medfør af forordningen, jf. § 1.

§ 4. I regler udstedt i medfør af §§ 2 og 3 kan der fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i 5. kapitel i den for Færøerne gældende straffelov.

§ 5. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
  - 2.1. Baggrunden for forslaget
  - 2.2. Gennemgang af CRR
    - 2.2.1. Første del – Almindelige bestemmelser
      - 2.2.1.1. Afsnit I - Genstand, anvendelsesområde og definitioner
      - 2.2.1.2. Afsnit II - Niveau for anvendelse af kravene
        - 2.2.1.2.1. Kapitel 1 - Anvendelse af kravene på individuelt niveau
        - 2.2.1.2.2. Kapitel 2 - Konsolideringsregler
    - 2.2.2. Anden del – Kapitalgrundlag
      - 2.2.2.1. Afsnit I - Kapitalgrundlagsposter
        - 2.2.2.1.1. Kapitel 1 - Kernekapital
        - 2.2.2.1.2. Kapitel 2 - Egentlig kernekapital
        - 2.2.2.1.3. Kapitel 3 - Hybrid kernekapital
        - 2.2.2.1.4. Kapitel 4 - Supplerende kapital
        - 2.2.2.1.5. Kapitel 5 - Kapitalgrundlag
        - 2.2.2.1.6. Kapitel 6 - Generelle krav
      - 2.2.2.2. Afsnit II - Minoritetsinteresser og hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter udstedt af datterselskaber
      - 2.2.2.3. Afsnit III - Kvalificerende kapitalandele uden for den finansielle sektor
    - 2.2.3. Tredje del - Kapitalkrav
      - 2.2.3.1. Afsnit I - Generelle krav, værdiansættelse og indberetning
        - 2.2.3.1.1. Kapitel 1 - Krav til kapitalgrundlags størrelse
        - 2.2.3.1.2. Kapitel 2 - Beregnings- og indberetningskrav
        - 2.2.3.1.3. Kapitel 3 - Handelsbeholdning
      - 2.2.3.2. Afsnit II - Kapitalkrav i relation til kreditrisiko
        - 2.2.3.2.1. Kapitel 1 - Generelle principper
        - 2.2.3.2.2. Kapitel 2 - Standardmetoden
        - 2.2.3.2.3. Kapitel 3 - Den interne ratingbaserede metode
        - 2.2.3.2.4. Kapitel 4 - Kreditrisikoreduktion
        - 2.2.3.2.5. Kapitel 5 - Securitisering

- 2.2.3.2.6. Kapitel 6 - Modpartskreditrisiko
- 2.2.3.3. Afsnit III - Kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko
  - 2.2.3.3.1. Kapitel 1 - Generelle principper for anvendelsen af de forskellige metoder
  - 2.2.3.3.2. Kapitel 2 - Basisindikatormetoden
  - 2.2.3.3.3. Kapitel 3 - Standardmetoden
  - 2.2.3.3.4. Kapitel 4 - Avancerede målemetoder
- 2.2.3.4. Afsnit IV - Kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici
  - 2.2.3.4.1. Kapitel 1 - Almindelige bestemmelser
  - 2.2.3.4.2. Kapitel 2 - Kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici
  - 2.2.3.4.3. Kapitel 3 - Kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisiko
  - 2.2.3.4.4. Kapitel 4 - Kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko
  - 2.2.3.4.5. Kapitel 5 - Anvendelse af interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav
- 2.2.3.5. Afsnit V - Kapitalgrundlagskrav i relation til afviklingsrisiko
- 2.2.3.6. Afsnit VI - Kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko

2.2.4. Fjerde del - Store eksponeringer

2.2.5. Femte del - Eksponeringer mod overført kreditrisiko

- 2.2.5.1. Afsnit I - Generelle bestemmelser for denne del
- 2.2.5.2. Afsnit II - Krav vedrørende investorinstitutter
- 2.2.5.3. Afsnit III - Krav vedrørende organiserende og eksponeringsleverende institutter

2.2.6. Sjette del – Likviditet

- 2.2.6.1. Afsnit I - Definitioner og krav vedrørende likviditetsdækning
- 2.2.6.2. Afsnit II - Indberetning af oplysninger om likviditet
- 2.2.6.3. Afsnit III - Indberetning vedrørende stabil finansiering

2.2.7. Syvende del – Gearing

2.2.8. Ottende del - Institutternes oplysningspligt

- 2.2.8.1. Afsnit I - Almindelige principper
- 2.2.8.2. Afsnit II - Tekniske kriterier vedrørende gennemsigtighed og offentliggørelse
- 2.2.8.3. Afsnit III - Kvalificerende krav for anvendelse af særlige instrumenter eller metoder

2.2.9. Niende del - Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter

2.2.10. Tiende del – Overgangsbestemmelser, rapporter, revision og ændringer

2.2.10.1. Afsnit I – Overgangsbestemmelser

2.2.10.1.1. Kapitel 1 - Kapitalgrundlagskrav, urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi samt fradrag

2.2.10.1.2. Kapitel 2 - Overgangsbestemmelser vedrørende kapitalinstrumenter

2.2.10.1.3. Kapitel 3 - Overgangsbestemmelser vedrørende offentliggørelse af oplysninger om kapitalgrundlag

2.2.10.1.4. Kapitel 4 - Store eksponeringer, kapitalgrundlagskrav, gearing og Basel I-minimumsgrænse

2.2.10.2. Afsnit II - Rapporter og revision af bestemmelser

2.2.10.3. Afsnit III - Ændringer

2.2.11. Ellevte del - Afsluttende bestemmelser

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer mv.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har til formål at gennemføre bestemmelser, der svarer til bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 1 (herefter benævnt »CRR«) for Færøerne.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013, EF-tidende nr. L 176, s. 338 (herefter benævnt »CRD IV«) og CRR udgør fremover tilsammen de retlige rammer i EU for adgangen til at udøve virksomhed som kreditinstitut eller investeringsselskab. Reglerne skal sikre en øget harmonisering og implementerer desuden Basel-komitéens samlede internationale reformtiltag (Basel III), der skal styrke reguleringen, tilsynet og risikostyringen i banksektoren.

Reglerne i direktiv 2006/48/EF om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut og i direktiv 2006/49/EF om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag videreføres i stort omfang, men af klarhedshensyn og for at sikre ensartet anvendelse af bestemmelserne i medlemslandene er de blevet samlet i CRD IV og CRR. CRD IV og CRR bygger desuden på Basel-komitéens anbefalinger fra december 2010 og har til formål at gøre den finansielle sektor i EU mere modstandsdygtig over for en negativ udvikling i konjunktursituationen.

Det er hensigten, at der med lovforslaget skal gælde de samme regler for Færøerne, som der gør i Danmark i medfør af CRR, tilpasset de færøske forhold. Reglerne i forordningen forudsætter, at CRD IV er gældende for Færøerne, dette vil ske ved gennemførelse af den kongelige anordning indeholdt i lov nr. 268 af 25. marts 2014, der har implementeret CRD IV i dansk ret.

Gennemførelsen af bestemmelserne indeholdt i CRR forordningen for Færøerne vil styrke reguleringen, tilsynet og risikostyringen i den færøske banksektor.

En sund, stabil og velfungerende finansiell sektor er en forudsætning for vækst og beskæftigelse. En stabil finansiell sektor styrker tilliden til økonomien og kan tilbyde finansiering til virksomheder og husholdninger på konkurrencedygtige vilkår.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Baggrunden for forslaget

CRR er en EU-retsakt, men da Færøerne ikke er medlem af EU, har forordningen ikke direkte virkning. Det er derfor nødvendigt at gennemføre et særskilt lovforslag, som sætter CRR i kraft for Færøerne. Med lovforslaget er det hensigten at sikre, at der gælder de samme regler for Færøerne, som der gør i Danmark i medfør af forordningen, tilpasset de færøske forhold.

Lovforslaget har til formål at sætte bestemmelserne i CRR i kraft for Færøerne.

Implementeringen af reglerne indeholdt i CRR forordningen for Færøerne vil styrke reguleringen, tilsynet og risikostyringen i den færøske banksektor. Dette vil samtidig sikre, at de færøske virksomheder fortsat har en god adgang til funding.

CRR indeholder de tilsynsmæssige krav for institutter, der konkret vedrører markederne for bankydelse og finansielle tjenesteydelser, og har til formål at sikre, at aktørerne på disse markeder er finansielt stabile, og at investorer og indskydere nyder et højt beskyttelsesniveau. CRR har desuden til formål på afgørende vis at bidrage til, at markedet fungerer tilfredsstillende.

CRR og CRD IV omfatter en række redskaber til hindring og begrænsning af makroprudentielle og systemiske risici, hvilket sikrer fleksibilitet, men også at disse redskaber anvendes under passende kontrol, således at markedets funktion ikke generes, og tillige at redskaberne anvendes gennemsigtigt og konsistent.

Ud over redskabet i form af en systemisk buffer, der indgår i CRD IV, bør der, når makroprudentielle eller systemiske risici kun vedrører en medlemsstat, være mulighed for, at de kompetente eller udpegede myndigheder i den pågældende medlemsstat kan imødegå disse risici ved hjælp af visse specifikke nationale makroprudentielle foranstaltninger, når det er opfattelsen, at disse risici bedre kan imødegås på denne måde.

I lyset af den seneste finanskrisens virkninger er den overordnede målsætning med CRR at tilskynde til økonomisk nyttig bankvirksomhed, som tjener almene interesser. Dette kræver en gennemgribende reform af den måde, hvorpå opsparing kanaliseres ind i produktive investeringer. For at sikre et holdbart og mangfoldigt bankmiljø bør myndighederne have beføjelse til at indføre højere kapitalkrav for systemisk vigtige institutter, der i kraft af deres forretninger kan udgøre en trussel for økonomien.

Det er nødvendigt at stille ensartede finansielle krav til institutter, som opbevarer penge eller værdipapirer, der tilhører deres kunder, for at sikre ensartet beskyttelse af spareerne og rimelige konkurrencevilkår for beslægtede kategorier af institutter.

For at sikre, at institutter i en koncern er tilstrækkelig solvente, er det vigtigt, at kapitalkravene anvendes på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for disse institutter i koncernen. For at sikre, at kapitalgrundlaget er fordelt hensigtsmæssigt inden for koncernen og efter behov står til rådighed til beskyttelse af opsparing, bør kapitalkravene gælde for det individuelle institut i en koncern, medmindre dette mål kan nås effektivt på anden måde.

2.2. Gennemgang af CRR

Forordningen, der er optaget som bilag til lovforslaget, indeholder en præambel og 521 artikler, der er fordelt på 11 dele. Nedenfor foretages en gennemgang af indholdet af CRR.

2.2.1. Første del – Almindelige bestemmelser

2.2.1.1. Afsnit I – Genstand, anvendelsesområde og definitioner (Artikel 1-5)

Dette afsnit beskriver anvendelsesområdet for CRR, som gælder alle institutter, der er underlagt tilsyn i henhold til CRD IV dvs. kreditinstitutter og investeringsselskaber, og omhandler områderne kapitalgrundlagskrav, krav, som begrænser store eksponeringer, likviditetskrav (efter ikrafttræden af den delegerede retsakt medfør af artikel 460), indberetningskrav og offentliggørelseskrav. Sidstnævnte omhandler ikke offentliggørelseskrav for kompetente myndigheder i forbindelse med regulering af og tilsyn med institutter omfattet af CRD IV. Med hensyn til kapitalgrundlag kan institutter, uanset bestemmelser herom i forordningen, have et kapitalgrundlag og kapitalgrundlagselementer samt træffe foranstaltninger, som opfylder strengere krav end de krav, der er fastsat i forordningen.

For så vidt angår tilsynsbeføjelser henviser forordningen til de kompetente myndigheders beføjelser samt de procedurer, der er fastlagt i CRD IV.

Afsnittet angiver en række definitioner af de i forordningen anvendte begreber, herunder definitioner, der specifikt gælder for kapitalkravene i relation til kreditrisici.

2.2.1.2. Afsnit II – Niveau for anvendelse af kravene

2.2.1.2.1. Kapitel 1 - Anvendelse af kravene på individuelt niveau (Artikel 6-10)

Efter kapitel 1 skal de omfattede institutter opfylde kravene i CRR på individuelt niveau.

Tilsynsmyndigheden har efter nogle nærmere fastsatte betingelser mulighed for at give et institut dispensation fra at opfylde kravene i CRR om kapitalgrundlag (andel del), kapitalkrav (tredje del), store eksponeringer (fjerde del), eksponeringer mod overført kreditrisiko (femte del) og oplysningspligt (ottende del) på individuelt niveau, hvis det pågældende institut indgår i en koncern. Det er blandt andet et krav, at dattervirksomheden og modervirksomheden skal være meddelt tilladelse og underlagt tilsyn i det samme medlemsland og omfattet af et konsolideret tilsyn, der sikrer, at kapitalgrundlaget er korrekt fordelt mellem modervirksomheden og dattervirksomheden. En lignende undtagelse er mulig, hvis et eller flere institutter er fast tilknyttet et centralt organ.

Tilsynsmyndigheden kan i enkelttilfælde og efter nogle nærmere fastsatte betingelser tillade, at en modervirksomhed medtager visse dattervirksomheder i beregningen af de nævnte krav på individuelt niveau.

Herudover er det muligt for tilsynsmyndigheden efter nogle nærmere fastsatte betingelser helt eller delvist at undlade at anvende CRRs krav om likviditet (sjette del) på et institut eller alle eller nogle af dets dattervirksomheder og i stedet føre tilsyn med disse som likviditetsundergrupper.

2.2.1.2.2. Kapitel 2 – Konsolideringsregler (Artikel 11-24)

Efter kapitel 2 skal en modervirksomhed i et medlemsland overholde CRRs krav om kapitalgrundlag (andel del), kapitalkrav (tredje del), store eksponeringer (fjerde del), likviditet (sjette del) og gearing (syvende del) på konsolideret niveau.

Kravene om oplysningspligt (ottende del) skal ligeledes overholdes på konsolideret niveau. Modervirksomhedens større dattervirksomheder og dattervirksomheder, der har væsentlig betydning for deres lokale marked, skal dog fortsat overholde visse oplysningskrav på enten individuelt eller delkonsolideret niveau. Det drejer sig blandt andet om oplysninger vedrørende kapitalgrundlag, kapitalkrav, gearing samt aflønningspolitik- og praksis.

Tilsynsmyndigheden har mulighed for, hvis det i tilsynsøjemed vurderes nødvendigt på grund af særlige risikomæssige forhold eller et instituts særlige kapitalstruktur, at kræve, at kravene om kapitalgrundlag, kapitalkrav, store eksponeringer, likviditet, gearing og oplysningskrav skal opfyldes på delkonsolideret niveau.

For så vidt angår koncerner af investeringsselskaber kan tilsynsmyndigheden i enkelttilfælde og efter nogle nærmere fastsatte betingelser undlade at anvende kapitalkravene i CRR samt kravene om kapitalbuffer i CRD IV på konsolideret niveau. Hvis tilsynsmyndigheden vælger en sådan undtagelse på en koncern, skal tilsynsmyndigheden træffe andre passende foranstaltninger til at overvåge risiciene i hele koncernen.

Moderselskaber i koncerner af investeringsselskaber, der er undtaget fra anvendelsen af gearingsgradkravene på individuelt niveau, kan ligeledes vælge ikke at anvende kravene til gearingsgrad på konsolideret niveau.

De institutter, der skal opfylde CRRs krav på konsolideret niveau, skal i deres konsolidering medtage alle institutter og finansieringsinstitutter, som er deres dattervirksomheder. Tilsynsmyndigheden kan imidlertid efter nogle nærmere fastsatte betingelser i enkelttilfælde tillade, at der i stedet sker en pro rata konsolidering af en modervirksomheds kapitalandel i en dattervirksomhed.

Hvad angår andre kapitalinteresser eller andre former for kapitaltilknytning, er det tilsynsmyndigheden, der beslutter, om der skal foretages konsolidering og i givet fald hvorledes. Det forhold, at der måtte ske en konsolidering er ikke ensbetydende med, at de pågældende virksomheder samtidig bliver omfattet af det konsoliderede tilsyn. Der er således alene tale om en regnskabsmæssig sammenlægning af to eller flere selvstændige juridiske enheder.

Herudover har tilsynsmyndigheden mulighed for efter nogle nærmere fastsatte betingelser at undtage en dattervirksomhed fra konsolideringen. Det kunne f.eks. være tilfældet, hvis dattervirksomheden anses for at være af ringe betydning eller det vurderes uhensigtsmæssigt eller vildledende at medtage dattervirksomheden i konsolideringen.

I de tilfælde, hvor der er tale om soloenheder og konsoliderede enheder med hjemland i forskellige medlemslande, er der fastsat en procedure i forhold til at træffe fælles afgørelser på nærmere bestemte områder. Det drejer sig f.eks. om afgørelser vedrørende tilladelse til at anvende en intern ratingbaseret metode til opgørelse af kapitalkrav (IRB-metode) og anvendelse af avancerede målemetoder for operationel risiko samt afgørelse om undtagelse fra anvendelse af likviditetskrav på individuelt niveau. Er det ikke muligt at træffe en fælles afgørelse på tværs af konsoliderende og kompetente myndigheder, skal hver kompetent myndighed selv træffe afgørelse for institutter, for hvilke, de er ansvarlige for det individuelle tilsyn. Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) spiller i den forbindelse en rolle i forhold til at mægle mellem parterne.

2.2.2. Anden del - Kapitalgrundlag

I lyset af arten og størrelsen af de uventede tab, som institutter måtte konstatere under den finansielle og økonomiske krise, er det nødvendigt yderligere at forbedre kvaliteten og harmoniseringen af det kapitalgrundlag, som institutter skal have.

Det er nødvendigt at hæve kapitalgrundlaget væsentligt, og indføre nye kapitalprocenter med fokus på de centrale kapitalgrundlagsprocenter, der er til rådighed til at opfange tab, efterhånden som de opstår. Derudover er der behov for en bedre definition af hybrid kernekapital og ensartede forsigtighedsjusteringer af kapitalgrundlaget.

2.2.2.1. Afsnit I - Kapitalgrundlagsposter

2.2.2.1.1. Kapitel 1 - Kernekapital (Artikel 25)

Kernekapital er den kapital, der udgør kernen af kapitalgrundlaget i finansielle virksomheder.

2.2.2.1.2. Kapitel 2 - Egentlig kernekapital (Artikel 26-50)

Artiklerne i kapitel 2 definerer krav til egentlig kernekapital, der sikrer, at egentlig kernekapital er det kapitalinstrument med den højeste tabsabsorberingsevne. I artiklerne findes bestemmelser for de kapitalgrundlagsposter, i hvilke der bør foretages fradrag af for eksempel et instituts besiddelser af instrumenter i relevante enheder.

For at sikre at den egentlige kernekapital udtrykker den faktiske tabsabsorberingsevne i instrumentet, skal der foretages fradrag i egentlig kernekapital i et omfang afhængigt af instituttets besiddelser af kapitalandele i enheder i den finansielle sektor. Det nødvendige fradrag bestemmes bl.a. ud fra instituttets ejerandel af egentlig kernekapital udstedt af den enkelte finansielle enhed. Der sker en opdeling i væsentlige og ikke-væsentlige investeringer.

Andelsinstitutter, sparekasser og lignende institutter kan udstede kapitalinstrumenter, der kan medregnes som egentlig kernekapital, hvor indehaverne af instrumenterne har mulighed for at indfri instrumentet. Instituttet skal kunne nægte at indfri instrumenterne.

2.2.2.1.3. Kapitel 3 - Hybrid kernekapital

(Artikel 51 – 61)

Artiklerne indeholder krav, som skal være opfyldt, for at kapital kan indregnes i kapitalgrundlaget som hybrid kernekapital. Der er for eksempel krav om, at instrumentet er uamortiserbart, samt at instrumentets hovedstol ved en udløsende begivenhed nedskrives permanent eller midlertidigt, eller konverteres til egentlige kernekapitalinstrumenter.

Den udløsende hændelse skal være specificeret i instrumentets vilkår, og er ofte baseret på instituttets egentlige kernekapitalprocent. Ved fastsættelse af en udløsende hændelse, er det afgørende, at det såkaldte ”triggerniveau” er så højt, at kapitalen er tabsabsorberende i ”going concern”. Formålet er at sikre, at der er reel mulighed for genopretning.

Det er dog en forudsætning, at instrumentet er tabsabsorberende. Hvis instrumentet er med nedskrivning, så skal nedskrivningen føre til en højere egenkapital og dermed en højere egentlig kernekapital. Instrumenter med nedskrivning kan indeholde mulighed for genopskrivning. Endvidere må vilkårene for genopskrivning efter en midlertidig nedskrivning ikke stille sig hindrende for en eventuel genopretning af instituttet.

2.2.2.1.4. Kapitel 4 - Supplerende kapital

(Artikel 62 – 71)

Artiklerne i kapitel 4 omhandler betingelser til kapitalinstrumenter og efterstillede lån for, at de kvalificerer som supplerende kapitalinstrumenter. I tilfælde af instituttets insolvens eller likvidation, er egentlig kernekapital og hybrid kernekapital efterstillet supplerende kapital.

2.2.2.1.5. Kapitel 5 – Kapitalgrundlag

(Artikel 72)

Kapitalgrundlaget består af summen af egentlig kernekapital og supplerende kapital.

2.2.2.1.6. Kapitel 6 - Generelle krav

(Artikel 73 – 80)

Fælles lovgivning skal sikre konvergens med hensyn til den måde, hvorpå forventede udbytter fratrækkes foreløbige overskud eller overskud ved årets udgang. Det medfører, at der skal indføres et hierarki for evalueringen af fradraget, nemlig først en beslutning om udlodninger fra det relevante organ, dernæst en udbyttepolitik og endelig en historisk udbetalingsprocent.

De kompetente myndigheder skal gennemføre en detaljeret og omfattende proces, inden de godkender en reduktion af kapitalgrundlaget. Indfrielse, reduktioner og genkøb af kapitalgrundlagsinstrumenter skal ikke bekendtgøres for indehaverne, forud for instituttets indhentelse af forudgående godkendelse fra den relevante kompetente myndighed.

2.2.2.2. Afsnit II - Minoritetsinteresser og hybride kernekapitalinstrumenter og supplerende kapitalinstrumenter udstedt af datterselskaber
(Artikel 81 – 88)

Ved minoritetsinteresse forstås den egentlige kernekapital i et datterselskab af et institut, der er tillagt andre fysiske eller juridiske personer end dem, der er omfattet af konsolideringsreglerne for instituttet.

For at sikre, at institutter i en koncern er tilstrækkelig solvente, er det vigtigt, at kapitalkravene anvendes på grundlag af den konsoliderede finansielle situation for institutter i koncernen. For at sikre, at kapitalgrundlaget er fordelt hensigtsmæssigt inden for koncernen og efter behov står til rådighed til beskyttelse af opsparing, bør kapitalkravene gælde for det individuelle institut i en koncern, medmindre dette mål kan nås effektivt på anden måde.

2.2.2.3. Afsnit III - Kvalificerende kapitalandele uden for den finansielle sektor
(Artikel 89 – 91)

Grundet øget koncentrationsrisiko er det nødvendigt at risikovægte kvalificerende kapitalandele uden for den finansielle sektor tilstrækkeligt i det omfang, kapitalandelene udgør en vis andel af instituttets justerede kapitalgrundlag.

2.2.3. Tredje del - Kapitalkrav

Fælles lovgivning sikrer, at alle institutter følger samme regler, hvilket vil fremme tilliden til institutternes stabilitet, særligt i stresssituationer. Et fælles regelsæt vil også mindske reglernes kompleksitet, særligt for institutter, der arbejder på tværs af landegrænser, samt bidrage til at fjerne konkurrenceforvridninger.

Formålet med strengere kapitalkrav er at gøre den finansielle sektor mere modstandsdygtig over for en negativ udvikling i konjunktursituationen. Den finansielle krise afslørede, at mange kreditinstitutter havde for lidt kapital og at den kapital de havde, var af for dårlig kvalitet, hvorved den reelt ikke kunne dække de tab, som institutterne stod overfor. Efter krisen er der derfor opstået et politisk ønske om, at den finansielle sektor skal have mere og bedre kapital, som skal gøre institutterne i bedre stand til at absorbere tab uden at blive insolvente. Kapitalkravene opgøres som en procentdel af det enkelte instituts risikovægtede eksponeringer, hvor der tages højde for at mere risikable eksponeringer skal udløse større kapitalkrav end mindre risikable eksponeringer.

Kapitel 1 dækker de generelle krav til virksomhedernes kapitalgrundlag mv., herunder krav til de underliggende kapitalprocenter og kapitalsammensætning. Kapitel 2 dækker indberetningskrav til kapitalgrundlagskravene samt krav til indberetning af regnskabs- og tilsynsdata mv.

Kapitel 3 dækker de nærmere kapitalgrundlagskrav for positioner i kreditinstitutternes handelsbeholdning, krav til forvaltning, indregning og forsigtig værdiansættelse mv. af positioner i handelsbeholdningen.

2.2.3.1. Afsnit I - Generelle krav, værdiansættelse og indberetning

2.2.3.1.1. Kapitel 1 - Krav til kapitalgrundlags størrelse (Artikel 92 – 98)

Virksomhederne skal til enhver tid opfylde kapitalgrundlagskrav for den egentlige kernekapitalprocent, kernekapitalprocent og den samlede kapitalprocent. Artiklerne fastsætter kapitalgrundlagskravene som en procentdel af den samlede risikoeksponering.

Institutterne skal til enhver tid opfylde kapitalgrundlagskrav for den egentlige kernekapitalprocent, kernekapitalprocent og den samlede kapitalprocent. Artiklerne fastsætter kapitalgrundlagskravene som en procentdel af den samlede risikoeksponering.

Kapitel 1 fastsætter en metode for beregning af den samlede risikoeksponering for visse investeringsselskaber og øvrige selskaber, der ikke er omfattet af definitionen på et investeringsselskab i CRR, men som har tilladelse til bestemte aktiviteter, samt for visse koncerner på konsolideret niveau. Endelig fastsættes et kapitalkrav til visse investeringsselskaber og øvrige selskaber samt for visse koncerner baseret på faste omkostninger.

Det fremgår, at investeringsselskaber med begrænset tilladelse til at levere investeringsservice, dvs. investeringsselskaber, der ikke har tilladelse til at foretage forretninger for egen regning samt til at stille afsætningsgarantier, skal anvende en særlig metode til beregningen af den samlede risikoeksponering. Omfattet er investeringsselskaber, der udelukkende har tilladelse til at udøve en eller flere af de i bilag 4, afsnit A, 7-9, til lov om finansiel virksomhed nævnte aktiviteter, og investeringsselskaber, som opbevarer kunders midler eller værdipapirer, og som kan komme i gældsforhold til deres kunder.

Derudover skal selskaber, der ikke er omfattet af definitionen på et investeringsselskab i CRR, men som har tilladelse til at udføre ordrer og foretage skønsmæssig porteføljepleje med finansielle instrumenter, anvende denne metode til beregningen af den samlede risikoeksponering.

Sådanne selskaber skal opgøre deres samlede risikoeksponering som den største værdi af summen af de risikovægtede aktiver ekskl. operationelle risici og en fjerdedel af foregående års faste omkostninger multipliceret med 12,5.

Visse investeringsselskaber, der er omfattet af det højeste kapitalkrav i CRD IV, skal beregne den samlede risikoeksponering på en anden måde. Det drejer sig om investeringsselskaber, som handler for egen regning udelukkende for at udføre kundeordrer eller for at få adgang til et clearing- og afregningssystem eller en anerkendt børs, samt investeringsselskaber, der ikke opbevarer kunders penge eller værdipapirer, der kun handler for egen regning, der ikke har eksterne kunder og som har overdraget ansvaret for gennemførelsen og afregningen af deres transaktioner til en clearinginstitution, der garanterer dem.

Sådanne investeringsselskaber skal opgøre den totale risikoeksponering som summen af de risikovægtede aktiver ekskl. operationelle risici og en fjerdedel af foregående års faste omkostninger multipliceret med 12,5.

Ligeledes fremgår det, at hvis et investeringsselskab, der er omfattet af en af de ovenstående to metoder til beregning af den samlede risikoeksponering, indgår i en koncern (og denne ikke omfatter kreditinstitutter), skal moderselskabet anvende den samme metode som investeringsselskabet til at beregne den samlede risikoeksponering på konsolideret niveau.

De investeringsselskaber samt koncerner, der er omfattet af ovenstående krav til beregning af den samlede risikoeksponering, er desuden omfattet af et krav til kapitalgrundlaget baseret på de faste omkostninger. Det samme gælder for selskaber, der ikke er omfattet af definitionen på et investeringsselskab i CRR, men som har tilladelse til at udføre ordrer og foretage skønsæssig porteføljepleje med finansielle instrumenter. Sådanne investeringsselskaber og øvrige selskaber samt koncerner skal således besidde et kapitalgrundlag, der udgør mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger.

2.2.3.1.2. Kapitel 2 - Beregnings- og indberetningskrav (Artikel 99 – 101)

Kapitel 2 dækker indberetningskrav vedrørende kapitalgrundlagskravene (kapital og risikoeksponeringer) samt regnskabsoplysninger og refererer inden for forordningen til de fælleseuropæiske indberetningsstandarder Common Reporting (COREP), som er den nye standard for indberetning af solvensopgørelse mv.) og Financial Reporting (FINREP), som er den nye standard for indberetning af regnskabsoplysninger.

COREP-standarden erstatter den hidtidige nationale indberetning af solvensopgørelsen (Finanstilsynets CS/CK-skemaer) og store eksponeringer (Finanstilsynets SE/SV-skemaer). FINREP er en ekstra indberetning, der tilføjes udover den nugældende nationale indberetning af regnskabs- og tilsynsoplysninger, der videreføres. FINREP omfatter alene IFRS-rapporterende kreditinstitutter (kreditinstitutter der aflægger regnskaber på grundlag af de internationale regnskabsstandarder IFRS) og alene på et konsolideret niveau.

De nærmere anvisninger og instruktioner til indberetningskravene følger af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 680/2014 af 16. april 2014. Som tekniske standard følger af denne såvel indberetningsskemaer som vejledning til den nærmere indberetning.

De øvrige indberetningskrav, der indgår i ovennævnte standarder, omfatter i hovedsagen indberetninger af likviditet (likviditetsdækningskrav og krav vedrørende stabil funding), gearingsgrad og tab i forbindelse med udlån med sikkerhed i fast ejendom (artikel 101). Dertil kommer en ny indberetningsstandard for non-performing loans (lån i restance og lån med tilbagebetalingsproblemer) og lån med kreditlempelser (forbearance).

Endvidere dækkes supplerende indberetningskrav på genkøbsaftaler (repo-forretninger), værdipapirudlån og alle former for behæftelser eller clawback-aftaler. Artikel 100 dækker derved indberetninger vedrørende omfanget og karakteren af aktiv behæftelse (asset encumbrance). Den nærmere udmøntning af indberetningskrav efter artikel 100 følger af en selvstændig teknisk standard med de nærmere anvisninger og vejledning hertil.

Endelig dækkes særlige indberetninger af oplysninger om ejendomseksponeringer og tab herpå fordelt efter ejendomstype og efter sikkerhedsstilling.

2.2.3.1.3. Kapitel 3 – Handelsbeholdning (Artikel 102 – 106)

Kapitalgrundlagskravene for positionsrisici skal opgøres for positioner i kreditinstituttets handelsbeholdning. Positioner i handelsbeholdningen skal besiddes med henblik på videresalg eller for at afdække andre positioner, der besiddes med henblik på videresalg, og kreditinstituttet skal have politikker og procedurer for forvaltning af handelsbeholdningen i overensstemmelse hermed.

Interne risikoafdækninger kan medtages ved beregningen af kapitalgrundlagskravene for positionsrisiko, såfremt de besiddes med handelshensigt, og kravene til forvaltning af handelsbeholdningen, indregningen i handelsbeholdningen og forsigtig værdiansættelse er opfyldt.

Alle positioner i handelsbeholdningen skal opfylde kravene til forsigtig værdiansættelse, herunder krav til politikker og procedurer for værdiansættelsesprocessen, krav om daglig opgørelse til markedsværdi, hvor muligt, og ellers modelværdi, krav om uafhængig kurskontrol ud over den daglige værdiansættelse til markedsværdi eller modelværdi samt krav til værdiansættelsesjusteringer.

2.2.3.2. Afsnit II - Kapitalkrav i relation til kreditrisiko

Fælles lovgivning sikrer, at alle institutter følger samme regler, hvilket vil fremme tilliden til institutternes stabilitet, særligt i stresssituationer. Et fælles regelsæt vil også mindske reglernes kompleksitet, særligt for institutter, der arbejder på tværs af landegrænser, samt bidrage til at fjerne konkurrenceforvridninger.

Formålet med strengere kapitalkrav er at gøre den finansielle sektor mere modstandsdygtig over for en negativ udvikling i konjunktursituationen. Den finansielle krise afslørede, at mange kreditinstitutter havde for lidt kapital, og at den kapital, de havde, var af for dårlig kvalitet, hvorved den reelt ikke kunne dække de tab, som institutterne stod overfor. Efter krisen er der derfor opstået et politisk ønske om, at den finansielle sektor skal have mere og bedre kapital, som skal gøre institutterne i bedre stand til at absorbere tab uden at blive insolvente. Kapitalkravene opgøres som en procentdel af det enkelte instituts risikovægtede eksponeringer, hvor der tages højde for, at mere risikable eksponeringer skal udløse større kapitalkrav end mindre risikable eksponeringer.

2.2.3.2.1. Kapitel 1 - Generelle principper (Artikel 107 – 110)

Kreditinstitutter kan anvende standardmetoden eller interne modeller, når kapitalkravet til kreditrisiko skal opgøres.

2.2.3.2.2. Kapitel 2 - Standardmetoden (Artikel 111 – 141)

Artiklerne i kapitel 2 definerer beregningsgrundlaget til beregning af de risikovægtede eksponeringer med kreditrisici for institutter under standardmetoden. Formålet er at få inddelt samtlige eksponeringer i en række eksponeringsklasser, som hver især er ens med hensyn til risiko, og derfor kan vægtes med én og samme risikovægt.

For at sikre tilstrækkelig solvens, er det vigtigt at fastsætte kapitalkrav, hvor aktiver og ikke-balanceførte poster vægtes efter risikograd. Kravene bør navnlig afspejle, at det er muligt at mindske risikoniveauet gennem et stort antal relativt små eksponeringer, hvorfor detaileksponeringer vægtes med en lavere risikovægt end eksponeringer mod selskaber.

Da et tab på en eksponering mod et institut kan være lige så alvorlig som et tab på enhver anden eksponering, bør sådanne eksponeringer behandles på samme måde som alle andre eksponeringer. Der er indført alternative kvantitative grænser for at mindske den uforholdsmæssigt store virkning af en sådan fremgangsmåde for mindre institutter. Endvidere er meget kortsigtede eksponeringer vedrørende betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearings-, afviklings- og deponeringstjenester for kunder undtaget for at sikre, at de finansielle markeder og den tilhørende infrastruktur er velfungerende. Disse tjenester dækker f.eks. likviditetsudligning og afregning og lignende aktiviteter, der sigter mod at lette afregning. De tilknyttede eksponeringer omfatter eksponeringer, der kan være uforudsigelige, og som et kreditinstitut derfor ikke har fuld kontrol over, herunder saldi på interbankkonti, der skyldes kundebetalinger, herunder krediterede eller debiterede gebyrer og renter, og andre betalinger for kundetjenester samt sikkerhedsstillelse.

Eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom har under den finansielle krise medført store tab. Der er derfor blevet sået tvivl om berettigelsen af kapitalvægtningen af disse eksponeringer. Tilsynsmyndigheden skal regelmæssigt og mindst en gang om året vurdere, om risikovægtene for eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom er passende. Denne vurdering skal baseres på tabserfaringerne for eksponeringer sikret ved pant i fast ejendom og den forventede udvikling på markedet for fast ejendom. Tilsynsmyndigheden kan fastsætte en højere risikovægt eller strengere kriterier, under hensynstagen til den finansielle stabilitet. Hvis vurderingen viser, at de fastsatte risikovægte ikke afspejler den reelle risiko i et eller flere ejendomssegmenter, kan tilsynsmyndigheden fastsætte en højere risikovægt for eksponeringer i disse ejendomssegmenter, som svarer til den reelle risiko.

Et institut kan kun anvende en ekstern kreditvurdering til bestemmelse af en eksponerings risikovægt efter standardmetoden, hvis vurderingen er udstedt af et kreditvurderingsbureau (ECAI) godkendt af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA).

Kommissionen har hjemmel til via en delegeret retsakt at fastsætte, hvilke af de i standardmetoden angivne kreditkvalitetstrin de relevante kreditvurderinger fra et ECAI svarer til.

Et institut kan udpege et eller flere ECAI'er til fastsættelse af risikovægte for aktiver og ikke-balanceførte poster. Instituttet er i den forbindelse forpligtet til at anvende kreditvurderingerne og skal ved anvendelsen opfylde en række krav. Kravene skal sikre, at kreditvurderinger ikke anvendes selektivt.

Tilbagekalder et institut sin udpegning af et ECAI, skal dette begrundes, såfremt der er konkrete tegn på, at tilbagekaldelsen er et forsøg på at mindske kapitalkravene.

Det er muligt for et institut at anvende uopfordrede kreditvurderinger, hvis Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) har bekræftet, at uopfordrede kreditvurderinger fra ECAI'et ikke er af en anden kvalitet end bestilte kreditvurderinger fra det pågældende ECAI.

2.2.3.2.3. Kapitel 3 - Den interne ratingbaserede metode (Artikel 142 – 191)

Artiklerne i kapitel 3 definerer kravene til beregning af de risikovægtede eksponeringer med kreditrisici for institutter, der anvender den interne ratingbaserede metode (IRB metoden).

Reglerne giver mulighed for at vælge mellem alternative metoder til beregning af kapitalkravene i forbindelse med kreditrisikoen, hvor der medtages forskellige niveauer af risikofølsomhed og detaljeringsgrad.

Brug af institutters egne estimater af individuelle kreditrisikoparametre indebærer en væsentlig forbedring af kreditrisikoreglernes risikofølsomhed og tilsynsmæssige kvalitet. Reglerne indebærer derfor, at institutterne tilskyndes til at gå over til mere risikofølsomme metoder.

Institutter bør, når de foretager de estimater, der er nødvendige for at anvende fremgangsmåden i denne forordning på kreditrisiko, forbedre deres procedurer for kreditrisikomåling og kreditrisikostyring, således at der findes metoder til fastsættelse af lovbestemte kapitalgrundlagskrav, der afspejler arten, omfanget og kompleksiteten af de enkelte institutters processer.

Dette ligger både inden for institutters legitime interesser og CRRs målsætning om at anvende forbedrede metoder til risikomåling og risikoforvaltning og også at anvende disse i forbindelse med bestemmelser om kapitalgrundlaget. Ikke desto mindre kræver mere risikofølsomme metoder betydelig ekspertise og ressourcer samt data af høj kvalitet og tilstrækkeligt omfang. Institutter bør derfor overholde høje standarder, før de anvender disse metoder i forbindelse med bestemmelser om kapitalgrundlaget.

2.2.3.2.4. Kapitel 4 - Kreditrisikoreduktion (Artikel 192 – 241)

Sikkerheder, som anvendes til reduktion af kreditrisikoen bør i stigende grad anerkendes for at sikre, at solvensen ikke undermineres, som følge af en fejlagtig kreditreduktion. Så vidt muligt bør sædvanlig sikkerhedsstillelse til reduktion af kreditrisiko indgå i standardmetoden, såvel som i andre metoder.

Selv om det er hensigtsmæssigt at basere beregningen af eksponeringsværdien på den, der anvendes i forbindelse med kapitalgrundlagskravene, bør der vedtages regler for overvågning af store eksponeringer uden anvendelse af risikovægtninger eller risikograder. Kreditrisikoreduktionsteknikkerne

i forbindelse med solvensordningen er desuden udformet ud fra en antagelse om veldiversificeret kreditrisiko. I tilfælde af store eksponeringer er kreditrisikoen ikke veldiversificeret, da der er tale om koncentrationsrisiko i forbindelse med få store kunder. Virkningen af disse teknikker bør derfor være omfattet af beskyttelsesforanstaltninger. I denne forbindelse er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser for en effektiv genskabelse af kreditrisikoafdækning med hensyn til store eksponeringer.

For at sikre, at risiciene og risikoreduktionen som følge af institutters securitiseringsaktiviteter og investeringer på passende vis afspejles i kapitalkravene til institutterne, er det nødvendigt at medtage bestemmelser, der sikrer en risikofølsom og tilsynsmæssig sund behandling af sådanne aktiviteter og investeringer. Med henblik herpå er der behov for en klar og omfattende definition af securitisering, der dækker alle transaktioner eller ordninger, hvorved kreditrisikoen i forbindelse med en eksponering eller pulje af eksponeringer opdeles i trancher. En eksponering, der skaber en direkte betalingsforpligtelse for en transaktion eller ordning, som anvendes til at finansiere eller drive fysiske aktiver, bør ikke betragtes som en eksponering for en securitisering, selv om transaktionen eller ordningen omfatter betalingsforpligtelser med forskellig rang.

2.2.3.2.5. Kapitel 5 – Securitisering (Artikel 242 – 270)

Institutter har mulighed for at opnå en lettelse i beregningen af kapitalkravet for så vidt angår securitiserede eksponeringer, hvis der er sket en væsentlig overførsel af kreditrisiko. Tilsynsmyndigheden har mulighed for at beslutte, at der i et konkret tilfælde ikke er sket en overførsel af kreditrisiko til en tredjepart, hvorefter instituttet ikke opnår en lettelse i kapitalkravet.

Der fastsættes en række detaljerede regler i forhold til, hvordan institutter, hvad enten de deltager i securitiseringsaktiviteter som eksponeringsleverende eller organiserende institutter eller som investorer, som har eksponeringer mod securitiseringspositioner, skal beregne risikovægtede eksponeringsbeløb. Der gælder forskellige regler alt afhængigt af, om institutterne anvender standardmetoden eller interne modeller.

For at sikre, at risici og risikoreduktion som følge af institutters securitiseringsaktiviteter og investeringer afspejles i kapitalkravene til institutter, fastsætter kapitel 5 bestemmelser, der sikrer en risikofølsom og tilsynsmæssig sund behandling af sådanne aktiviteter og investeringer.

Institutter har mulighed for at opnå en lettelse i beregningen af kapitalkravet for så vidt angår securitiserede eksponeringer, hvis der er sket en væsentlig overførsel af kreditrisiko. Tilsynsmyndigheden har mulighed for at beslutte, at der i et konkret tilfælde ikke er sket en overførsel af kreditrisiko til en tredjepart, hvorefter instituttet ikke opnår en lettelse i kapitalkravet.

Der fastsættes en række detaljerede regler i forhold til, hvordan institutter, hvad enten de deltager i securitiseringsaktiviteter som eksponeringsleverende eller organiserende institutter eller som investorer, som har eksponeringer mod securitiseringspositioner, skal beregne risikovægtede eksponeringsbeløb. Der gælder forskellige regler alt afhængigt af, om institutterne anvender standardmetoden eller interne modeller.

2.2.3.2.6. Kapitel 6 – Modparts kreditrisiko (Artikel 271 – 311)

Ved beregningen af eksponeringsværdien af derivatinstrumenter (swaps, FRA, futures, optioner og andre kontrakter af samme art) til brug for opgørelsen af kapitalgrundlagskravet til modpartsrisiko kan anvendes markedsværdimetoden, den oprindelige eksponeringsmetode, standardmetoden eller metoden med interne modeller (EPE-modeller).

Metoderne i kapitel 6 kan også anvendes i stedet for metoderne i kapitel 4 på beregningen af eksponeringsværdien af genkøbstransaktioner, ud- og indlån af værdipapirer eller råvarer, terminsforretninger og margenlån.

I beregningen af kapitalgrundlagskravene til modpartsrisiko kan der tages højde for kreditderivater indkøbt til sikring af kreditrisikoen på en eksponering uden for handelsbeholdningen eller en eksponering med modpartsrisiko i handelsbeholdningen.

Eksponeringsværdien for en given modpart opgøres i henhold til alle metoderne som summen af eksponeringsværdierne, der er beregnet for hver nettinggruppe med den pågældende modpart.

Markedsværdimetoden kan anvendes på alle derivatkontrakter. Den oprindelige eksponeringsmetode kan anvendes på rentekontrakter samt valutakontrakter og kontrakter vedrørende guld, mens standardmetoden kun kan anvendes på OTC-derivater og terminsforretninger.

Metoden med interne modeller (EPE-modeller) kræver Finanstilsynets tilladelse. Tilladelse kan kun gives, hvis instituttet kan godtgøre, at det opfylder kravene til modpartsrisikostyring for så vidt angår politikker, processer og systemer samt organisationsstrukturer, kravene til gennemgang af modpartsrisikostyringssystemet, kravene til brugstest og stresstest, kravene til modelleringsprocessens integritet, kravene til risikostyringssystemet samt valideringskravene, herunder krav til ”backtesting”. Hvis instituttets ”backtesting” af modellen viser, at modellen ikke er tilstrækkelig nøjagtig, annullerer Finanstilsynet tilladelsen for modellen eller pålægger passende foranstaltninger til at sikre, at modellen straks forbedres.

Finanstilsynet kan godkende aftaler om netting som risikoreducerende ved opgørelsen af eksponeringsværdien til brug for opgørelsen af kapitalgrundlagskravet til modpartsrisiko i henhold til markedsværdimetoden, den oprindelige eksponeringsmetode, standardmetoden eller metoden med interne modeller.

Finanskrisen satte øget fokus på den væsentlige (modparts)kreditrisiko, der er forbundet med handel med derivater på over-the-counter-derivater (OTC) markederne. G20 nåede på topmødet i Pittsburgh til enighed om, at alle tilstrækkeligt standardiserede OTC-derivater fremadrettet skal cleares via en central modpart (CCP) og at OTC-derivater, der ikke cleares centralt skal underkastets højere kapitalgrundlagskrav. En central modpart (CCP) er en juridisk enhed, der indtræder på begge sider

af en finansiel handel som køber for sælger og sælger for køber. Den samlede kreditrisiko koncentrerer hos CCP'en, hvor udligning af modsatte forpligtelser (multilateral netting), fører til en reduktion i den samlede kreditrisiko.

Et kreditinstitut, der er eksponeret overfor en CCP, skal beregne kapitalgrundlagskrav til dækning af denne eksponering efter bestemmelserne om kapitalgrundlagskrav vedrørende eksponeringer mod en central modpart.

For eksponeringer imod såkaldte 'kvalificerede' CCP'er (QCCP'er) kan et institut benytte en særlig gunstig beregningsmetode. Denne metode hviler på en opdeling af instituttets eksponering i handelseksponering og eksponering mod bidrag til misligholdelsesfonden. Handelseksponeringen er genstand for betydelig mindre kapitalgrundlagskrav end eksponeringen mod bidrag til misligholdelsesfonden. Det skyldes, at en CCP kan anvende et medlems bidrag til misligholdelsesfonden til at dække tab på et andet medlem.

Er instituttet eksponeret imod en CCP, der ikke er en kvalificeret CCP, vil instituttets kapitalgrundlagskrav til dækning af handelseksponeringer mod CCP'en være genstand for de samme krav, som gælder for eksponeringer mod modparter i bilaterale handler og instituttets kapitalgrundlagskrav til dækning af eksponeringer mod misligholdelsesfonden vil være omfattet af høje krav til egne midler.

2.2.3.3. Afsnit III - Kapitalgrundlagskrav i relation til operationel risiko

2.2.3.3.1. Kapitel 1 - Generelle principper for anvendelsen af de forskellige metoder

(Artikel 312 – 314)

Kapitalgrundlagskravet for operationel risiko skal dække risikoen for tab som følge af mangelfulde eller svigtende interne procedurer, menneskelige fejl og systemfejl eller som følge af eksterne hændelser, inklusive juridiske risici.

Ved opgørelsen af kapitalgrundlagskravet for operationel risiko kan anvendes basisindikatormetoden, standardmetoden, herunder den alternative standardmetode, eller avancerede målemetoder (AMA-modeller). Basisindikatormetoden er en simpel metode, mens standardmetoden er mere avanceret.

Instituttet kan kun under opfyldelse af visse betingelser gå tilbage til at anvende en mindre avanceret metode, og Finanstilsynet kan under opfyldelse af visse betingelser give tilladelse til en kombineret anvendelse af metoderne.

2.2.3.3.2. Kapitel 2 - Basisindikatormetoden

(Artikel 315 – 316)

Basisindikatormetoden er en simpel metode for opgørelse af kapitalgrundlagskravet for operationel risiko, som ikke kræver Finanstilsynets tilladelse eller underretning af Finanstilsynet.

2.2.3.3.3. Kapitel 3 – Standardmetoden (Artikel 317 – 320)

Standardmetoden er en mere avanceret metode for opgørelse af kapitalgrundlagskravet for operationel risiko, som kræver underretning af Finanstilsynet. Finanstilsynet kan tillade anvendelse af den alternative standardmetode.

Anvendelse af standardmetoden kræver, at instituttet råder over et veldokumenteret vurderings- og styringssystem vedrørende operationel risiko, som er en integreret del af instituttets risikostyringsprocedurer. Instituttet skal desuden have et system for rapportering af operationel risiko til ledelsen.

2.2.3.3.4. Kapitel 4 - Avancerede målemetoder (Artikel 321 – 324)

De avancerede målemetoder (AMA-modeller) er avancerede, idet de baserer sig på kreditinstituttets egne målingssystemer for operationel risiko.

Anvendelse af avancerede målemetoder (AMA-modeller) kræver Finanstilsynets tilladelse. Tilladelse kan gives, hvis instituttet opfylder visse kvalitative og kvantitative standarder. Væsentlige udvidelser og ændringer af avancerede målemetoder (AMA-modeller) kræver også Finanstilsynets tilladelse. EBA udarbejder i henhold til artikel 312, stk. 3, udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder herom.

De kvalitative standarder omfatter krav til et målingssystem for operationel risiko, en uafhængig risikostyringsfunktion for operationel risiko, regelmæssig rapportering af tab i forbindelse med operationel risiko, et risikostyringssystem, valideringsprocedurer m.v.

De kvantitative standarder omfatter standarder vedrørende procedurer, interne data, eksterne data, scenarioanalyse, forretningspraksis og interne kontrolfaktorer.

2.2.3.4. Afsnit IV - Kapitalgrundlagskrav i relation til markedsrisici

Kapitalgrundlagskravet for markedsrisici skal dække rente-, valuta-, aktie- og råvarerisici, herunder relaterede risici, der forbundet med for eksempel optionsrisici.

Ved opgørelsen af kapitalgrundlagskravet for markedsrisici kan anvendes standardmetoden eller interne modeller (VaR-modeller).

Under standardmetoden opgøres kapitalgrundlagskrav for positionsrisici i instituttets handelsbeholdning samt for positioner med råvarerisiko og valutarisiko.

2.2.3.4.1. Kapitel 1 - Almindelige bestemmelser (Artikel 325)

Finanstilsynet kan under opfyldelse af visse betingelser give tilladelse til, at et institut med henblik på beregning af nettopositioner og kapitalgrundlagskrav for markedsrisici på konsolideret niveau anvender positioner i ét institut eller en virksomhed til at modregne positioner i et andet institut eller en anden virksomhed.

2.2.3.4.2. Kapitel 2 - Kapitalgrundlagskrav i relation til positionsrisici (Artikel 326 – 350)

Kapitalgrundlagskravene til positionsrisici i instituttets handelsbeholdning omfatter kapitalgrundlagskrav til både de generelle og de specifikke risici vedrørende instituttets positioner i gælds- og aktieinstrumenter samt positioner i kollektive investeringsordninger. Securitiseringspositioner i handelsbeholdningen behandles som gældsinstrumenter.

Generel risiko omfatter risikoen for en kursændring på instrumentet som følge af større bevægelser på markedet for instrumentet, der ikke vedrører særlige forhold ved de enkelte instrumenter. Specifik risiko omfatter risikoen for en kursændring af et instrument på grund af faktorer, der står i forbindelse med udstederen af instrumentet.

Ved anvendelse af standardmetoden opgøres kapitalgrundlagskravene til positionsrisici på baggrund af nettopositionerne.

Ved opgørelsen af kapitalgrundlagskravene til specifikke positionsrisici kan der tages højde for afdekning med kreditderivater.

2.2.3.4.3. Kapitel 3 - Kapitalgrundlagskrav i relation til valutakursrisiko (Artikel 351 – 354)

For kapitalgrundlagskravet til valutakursrisiko gælder en bagatelgrænse, hvorefter kapitalgrundlagskravet til valutakursrisiko kun skal opgøres, hvis summen af kreditinstituttets samlede nettovalutaposition og dets nettoguldposition, herunder valuta- og guldpositioner, for hvilke der beregnes kapitalgrundlagskrav efter en intern model (VaR-model) overstiger 2 % af dets samlede kapitalgrundlag.

Instituttet kan opfylde lavere kapitalgrundlagskrav til valutakursrisiko for positioner i snævert forbundne valutaer.

Ved anvendelse af standardmetoden opgøres kapitalgrundlagskravet til valutakursrisiko på baggrund af summen af instituttets samlede nettovalutapositioner og dets nettoguldpositioner.

2.2.3.4.4. *Kapitel 4 - Kapitalgrundlagskrav i relation til råvarerisiko* (Artikel 355 – 361)

Standardmetoden for kapitalgrundlagskravet til råvarerisiko omhandler tre metoder; løbetidsmetoden, den forenklede metode og den udvidede løbetidsmetode.

Ved anvendelse af standardmetoden opgøres kapitalgrundlagskravet til råvarerisiko på baggrund af instituttets positioner i råvarer.

2.2.3.4.5. *Kapitel 5 - Anvendelse af interne modeller til beregning af kapitalgrundlagskrav* (Artikel 362 – 377)

Anvendelse af interne modeller (VaR-modeller) kræver Finanstilsynets tilladelse, som skal gives for hver risikokategori, og som kun kan gives, hvis den interne model omfatter en betydelig andel af positionerne i en bestemt risikokategori. Væsentlige ændringer i anvendelsen af interne modeller eller udvidet anvendelse af interne modeller kræver også Finanstilsynets tilladelse.

Finanstilsynet kan også give tilladelse til anvendelse af en intern model for korrelationshandel i stedet for standardmetoden herfor.

Instituttet skal dagligt beregne value-at-risk. Desuden skal instituttet mindst en gang om ugen beregne value-at-risk i en stresssituation. Instituttet skal dagligt beregne overskridelser ved backtesting på grundlag af hypotetiske og faktiske ændringer i porteføljeværdien.

Interne modeller (VaR) skal opfylde krav til risikomåling samt visse kvalitative krav. Derudover skal instituttet sikre intern validering af den interne model.

De kvalitative krav omfatter krav om, at a) den interne model skal være en integreret del af instituttets daglige risikostyringsprocedurer og skal danne grundlag for rapportering om risikoeksponering til den øverste ledelse, b) instituttet skal have en uafhængig risikokontrolfunktion, c) instituttets skal være aktivt involveret i risikokontrolprocessen, d) instituttet skal råde over et tilstrækkeligt stort antal medarbejdere med de rette kvalifikationer, e) instituttet skal have procedurer til overvågning af den interne models anvendelse, f) den interne model skal have vist sig at være rimelig nøjagtig til risikomåling, g) instituttet skal gennemføre et stresstestprogram og h) der skal foretages uafhængig gennemgang af den interne model.

Anvender kreditinstituttet en intern model til beregning af kapitalgrundlagskrav til specifik risiko vedrørende handlede gældsinstrumenter, skal det også have en intern model for forøget misligholdelses- og migreringsrisiko for at tage højde for misligholdelses- og migreringsrisiko vedrørende dets handelsbeholdningspositioner, som er forøget i forhold til de risici, der er indregnet i value-at-risk-værdien.

2.2.3.5. Afsnit V - Kapitalgrundlagskrav i relation til afviklingsrisiko

(Artikel 378 – 380)

Afviklingsrisiko opstår, hvis en transaktion stadig ikke er afviklet efter det fastsatte leveringstidspunkt. Kapitalgrundlagskravet til afviklingsrisiko opgøres som prisdifferensen mellem den aftalte afviklingspris og den aktuelle markedsværdi, hvor forskellen vil kunne påføre instituttet et tab, ganget med en faktor, der afhænger af det antal dage, der er gået, siden transaktionen skulle være afviklet.

Leveringsrisiko opstår, hvis instituttet har betalt før levering eller har leveret før betaling er modtaget, og der er forløbet én dag eller mere, siden betalingen eller leveringen er foretaget. Kapitalgrundlagskravet til leveringsrisiko afhænger af antallet af dage mellem aftalt levering/betaling og faktisk levering/betaling.

Finanstilsynet har mulighed for at dispensere fra kapitalgrundlagskravene i tilfælde af omfattende svigt i et afviklingssystem, et clearingssystem eller en CCP, indtil fejlen er udbedret.

2.2.3.6. Afsnit VI - Kapitalgrundlagskrav i relation til kreditværdijusteringsrisiko

(Artikel 381 – 386)

Kapitalgrundlagskravet til kreditværdijusteringsrisiko (Credit Valuation Adjustment risk, CVA) skal dække risikoen for, at et derivats værdi for instituttet falder som følge af kreditrisikoen på modparten i derivatkontrakten. Et derivats værdi er det tilgodehavende, som instituttet til enhver tid har hos den modpart, som instituttet har indgået derivatkontrakten med.

CVA-kapitalgrundlagskravet gælder for alle ikke-børsnoterede derivater (OTC-derivater), som ikke cleares via en central modpart (Central Clearing Counterparty, CCP), undtagen kreditderivater, der er indkøbt til sikring af kreditrisiko. Undtaget er visse transaktioner, herunder transaktioner med ikke-finansielle modparter og koncerninterne transaktioner m.fl.

CVA-kapitalgrundlagskravet kan opgøres i henhold til den avancerede metode og standardmetoden. Den avancerede metode skal anvendes af institutter med tilladelse til at anvende en intern model (VaR-model) til beregning af kapitalgrundlagskravet til specifik risiko for gældsinstrumenter samt tilladelse til at anvende metoden med interne modeller (EPE-modeller) til beregning af kapitalgrundlagskravet til den tilknyttede modpartsrisiko.

Afdækning med visse kreditderivater kan indgå i beregningen af CVA-kapitalgrundlagskravet, hvis afdækningen anvendes til at reducere kreditværdijusteringsrisikoen og forvaltes som sådan.

2.2.4. Fjerde del - Store eksponeringer

(Artikel 387 – 403)

Overvågning af og kontrol med institutters eksponeringer bør indgå som et integreret led i tilsynet med institutterne. Hvis et kreditinstituts eksponeringer i alt for høj grad koncentrerer på en enkelt

kunde eller en enkelt gruppe af indbyrdes forbundne kunder, kan der opstå en uacceptabel risiko for tab. En sådan situation kan anses at være til skade for et instituts solvens.

Når det afgøres, om der er tale om en gruppe af indbyrdes forbundne kunder og dermed forpligtelser, der udgør en enkelt risiko, er det vigtigt også at tage hensyn til de risici, der opstår fra en fælles kilde til væsentlig finansiering, som instituttet selv, dets finansielle gruppe eller dets forbundne parter stiller til rådighed.

Selv om det er hensigtsmæssigt at basere beregningen af eksponeringsværdien på den beregning, der anvendes i forbindelse med kapitalgrundlagskravene, bør der vedtages regler for overvågning af store eksponeringer uden anvendelse af risikovægtninger eller risikograder. Kreditrisikoreduktionsteknikkerne i forbindelse med solvensordningen er desuden udformet ud fra en antagelse om veldiversificeret kreditrisiko. I tilfælde af store eksponeringer er kreditrisikoen ikke veldiversificeret, når der er tale om koncentrationsrisiko i forbindelse med enkeltkunder. Virkningen af disse teknikker bør derfor være omfattet af beskyttelsesforanstaltninger. I denne forbindelse er det nødvendigt at fastsætte bestemmelser for en effektiv genskabelse af kreditrisikoafdækning med hensyn til store eksponeringer.

Da et tab på en eksponering mod et institut kan være lige så alvorligt som et tab på enhver anden eksponering, bør sådanne eksponeringer behandles og indberettes på samme måde som alle andre eksponeringer. Der er indført en alternativ kvantitativ grænse for at mindske den uforholdsmæssigt store virkning af en sådan fremgangsmåde for mindre institutter. Endvidere er meget kortsigtede eksponeringer vedrørende betalingsformidling, herunder gennemførelse af betalingsordrer, clearings-, afviklings- og deponeringstjenester for kunder undtaget for at sikre, at de finansielle markeder og den tilhørende infrastruktur er velfungerende. Disse tjenester dækker f.eks. likviditetsudligning, afvikling og afregning og lignende aktiviteter, der sigter mod at lette afvikling og afregning. De tilknyttede eksponeringer omfatter eksponeringer, der kan være uforudsigelige, og som et kreditinstitut derfor ikke har fuld kontrol over, herunder saldi på interbankkonti, der skyldes kundebetalinger, for eksempel krediterede eller debiterede gebyrer og renter, og andre betalinger for kundetjenester samt sikkerhedsstillelse.

2.2.5. Femte del - Eksponeringer mod overført kreditrisiko

Femte del vedrører kreditinstitutters eksponeringer relateret til securitiseringer, både i tilfælde, hvor instituttet er et eksponeringsleverende eller organiserende institut, og hvor instituttet er investor. Det vurderes overordnet vigtigt at tilpasse interesserne i virksomheder, der omgrupperer lån til omsættelige værdipapirer og andre finansielle instrumenter (eksponeringsleverende eller organiserende institutter), og i virksomheder, som investerer i disse værdipapirer eller instrumenter (investorer). For at opnå dette, skal det eksponeringsleverende eller organiserende institut bibeholde en væsentlig interesse i de underliggende aktiver. Investorer skal ligeledes udvise rettidig omhu og indhente tilstrækkelige oplysninger om securitiseringerne med henblik på at kunne foretage en tilstrækkelig vurdering af de underliggende risici.

2.2.5.1. Afsnit I - Generelle bestemmelser for denne del (Artikel 404)

Afsnittet fastslår, hvilke securitiseringer, der er omfattet af kravene i afsnit II og III nedenfor.

Afsnit II og III finder anvendelse på nye securitiseringer, der er udstedt fra og med den 1. januar 2011. Efter den 31. december 2014 finder kravene anvendelse på eksisterende securitiseringer, hvis der efter denne dato bliver tilføjet eller erstattet nye underliggende eksponeringer.

2.2.5.2. Afsnit II - krav vedrørende investoinstitutter (Artikel 405 – 407)

Institutter må kun lade sig eksponere for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition, hvis et af de eksponeringsleverende eller organiserende institutter tilbageholder en væsentlig nettoøkonomisk interesse på mindst 5 pct. Tilbageholdelsen skal ske inden for rammerne af et af de i afsnit V angivne metoder. Det er investoinstituttet, der skal sikre, at tilbageholdelsen sker. Den nettoøkonomiske interesse måles ved eksponeringens indgåelse og skal opretholdes på løbende basis.

Institutterne skal inden de eksponeres for kreditrisikoen ved securitiseringstransaktioner gennemføre en due diligence undersøgelse, der skal gøre dem i stand til at godtgøre over for tilsynsmyndigheden, at de har en bred og indgående forståelse for en række nærmere angivne forhold. Institutterne skal herudover gennemføre egne stresstests.

Kommissionen har hjemmel til via en delegeret retsakt at præcisere ovennævnte krav.

Tilsynsmyndigheden har mulighed for at pålægge et institut en supplerende risikovægt på mindst 250 pct. og højst 1250 pct. af den risikovægt, som finder anvendelse på de relevante securitiseringspositioner, hvis instituttet ikke overholder kravene i afsnit II og III.

2.2.5.3. Afsnit III - krav vedrørende organiserende og eksponeringsleverende institutter (Artikel 408 – 410)

De eksponeringsleverende og organiserende institutter skal give en lang række oplysninger til investorer, herunder oplysninger om tilbageholdelsen af den nettoøkonomiske interesse, jf. afsnit II ovenfor.

Investorerne skal herudover have adgang til alle væsentlige og relevante data om kreditkvaliteten og udviklingen i de enkelte underliggende eksponeringer, likviditetsstrømme og sikkerhedsstillelse. Oplysningerne skal sikre, at investorerne kan gennemføre stresstests af likviditetsstrømmene og sikkerhederne.

Kommissionen har hjemmel til via en delegeret retsakt at fastsætte nærmere krav til, hvilke oplysninger de arrangerende institutter skal stille til rådighed over for investorerne, herunder hvor ofte oplysningerne skal opdateres.

2.2.6. Sjette del – Likviditet

Sjette del indeholder en række fælles likviditetsregler for kreditinstitutter.

Formålet med fælles likviditetsregler er at gøre den finansielle sektor mere modstandsdygtig over for likviditetsstress på de finansielle markeder, samt mindske sandsynligheden for, at sådanne stress opstår. Den finansielle krise afslørede, at mange kreditinstitutter havde for få likvide aktiver, og at de aktiver de havde, var af for dårlig kvalitet, hvorved aktiverne reelt ikke var tilstrækkeligt let omsættelige til at kunne dække det likviditetsbehov, som institutterne stod overfor. Ligeledes afslørede krisen eksempler på kreditinstitutter, som havde stor ubalance mellem stabilitetsgraden af deres

aktiver og passiver, hvilket medførte forhøjede risici og sårbarhed over for likviditetsstress. Efter krisen er der derfor opstået et politisk ønske om at indføre fælles krav til institutternes likviditet.

2.2.6.1. Afsnit I - Definitioner og krav vedrørende likviditetsdækning (Artikel 411 – 414)

Artiklerne i afsnit I definerer likviditetsdækningskravet (Liquidity Coverage Ratio – LCR), som indebærer, at institutter skal holde en likviditetsbuffer, der er tilstrækkelig til at dække instituttets betalingsbehov over en stresset 30-dages periode (dvs. en 30 dages periode med uro på de finansielle markeder mv.)

Kravet er ikke nærmere specificeret i CRR, hvorfor medlemsstaterne i første omgang kan opretholde eller indføre nationale likviditetsregler før de bindende minimumsstander for LCR er præciseret og indført i Unionen. EU Kommissionen har i medfør af artikel 460 i CRR hjemmel til at specificere de bindende minimumsstandarder for LCR i en delegeret retsakt. Artikel 460 fastsætter ligeledes en indfasningsperiode for LCR kravet fra 2015 til 2018. Medlemsstaterne kan kræve, at indenlandske institutter opretholder et krav til højere likviditetsdækning på op til 100 pct., indtil den bindende minimumsstandard er indført fuldt ud med en sats på 100 pct. i 2018.

Udover likviditetsdækningskravet indføres der i afsnit I også et krav om såkaldt stabil finansiering. Kravet om stabil finansiering sigter til, at kreditinstitutters forpligtigelser finansieres med tilstrækkeligt stabil, langsigtet finansiering. Formålet er at forhindre, at aktiver med lange løbetider i for høj grad finansieres med gæld med korte løbetider, hvilket kan sætte kreditinstituttet i en klemme, hvis det på grund af markedsuro har vanskeligt ved at få adgang til kortsigtet finansiering. Kravet er dog i første omgang ikke nærmere specificeret, hvorfor medlemsstaterne i første omgang kan opretholde eller indføre nationale bestemmelser for stabil finansiering før de bindende minimumsstander for krav om stabil finansiering er præciseret og indført i Unionen, jf. artikel 510.

2.2.6.2. Afsnit II - Indberetning af oplysninger om likviditet (Artikel 415 – 426)

Med artiklerne i afsnit II indføres der et rapporteringskrav for oplysninger om likviditet. Dette rapporteringskrav indebærer, at kreditinstitutter løbende skal indberette detaljerede oplysninger om deres beholdninger af likvide aktiver, opdelt efter likviditetsgraden heraf. Desuden skal de indberettede oplysninger om udgående og indgående pengestrømme over den kommende 30 dages periode i et antaget likviditetsstress. Dette omfatter f.eks. opgørelser af stabile og mindre stabile indlån, og andelen heraf som forventes at forsvinde i et 30 dages stressscenarium.

Rapporteringen skal foretages både samlet og for hvert af instituttets signifikante valutaer.

I forlængelse af ovenstående indeholder afsnit II en undtagelsesbestemmelse for lande, hvor der ikke er tilstrækkeligt med likvide aktiver til at opfylde LCR, f.eks. lande med meget lille udestående statsgæld og andre likvide aktiver. Detaljerne i undtagelsesbestemmelsen fastsættes af Kommissionen i en delegeret retsakt.

2.2.6.3. Afsnit III - Indberetning vedrørende stabil finansiering (Artikel 427 – 428)

Med artiklerne i afsnit III indføres der endvidere et rapporteringskrav om stabil finansiering. Kravet indebærer, at institutter skal indberette information om deres aktiver og passiver opdelt efter stabilitetsgrad og løbetid.

2.2.7. Syvende del – Gearing (Artikel 429 – 430)

I årene op til finanskrisen opbyggede visse institutter en overdreven grad af eksponeringer i forhold til deres kapitalgrundlag (gearing). Under finanskrisen tvang tab og finansieringsproblemer institutterne til at begrænse deres gearing væsentligt i løbet af kort tid. Dette forstærkede det nedadgående pres på prisen på aktiver og skabte yderligere tab for institutterne, hvilket igen førte til yderligere fald i værdien af deres kapitalgrundlag. Denne onde cirkel medførte i sidste ende, at der var færre kreditmuligheder til rådighed for realøkonomien, og at krisen blev længerevarende og mere alvorlig.

Det er vigtigt med risikobaserede kapitalgrundlagskrav for at sikre et tilstrækkeligt kapitalgrundlag til dækning af uventede tab. Krisen har imidlertid vist, at disse krav alene ikke er tilstrækkelige til at forhindre institutter i at påtage sig en overdreven og uholdbar gearingsrisiko.

Derfor indføres der i CRR krav om opgørelse og indberetning af de ikke-risikobaserede eksponeringer og gearingsrisici. EU kommissionen vil eventuelt i 2018 komme med forslag om indførelse af et egentlig krav i forhold til gearingsrisici.

2.2.8. Ottende del - Institutternes oplysningspligt

Den fælles lovgivning om institutternes oplysningspligter har til formål at skabe ens regler på området. Ensartede regler om, hvilken information institutterne skal give til offentligheden, sikrer en mere ligelig konkurrence og en større investorbeskyttelse. Den fælles lovgivning bidrager også til at skabe åbenhed og gennemsigtighed for de finansielle institutter og bidrager til et mere velfungerende finansielt marked. Det fastsættes på den baggrund, at institutterne skal offentliggøre en række oplysninger om deres kapital, risici, strategier og politikker. Disse oplysninger kaldes søjle III oplysninger.

Institutternes oplysningspligt er underlagt det generelle proportionalitetsprincip.

2.2.8.1. Afsnit I - Almindelige principper (Artikel 431 – 434)

Det fastsættes indledningsvist, at institutterne skal offentliggøre oplysninger om kapital, øvrige risici, strategier og en række politikker. Yderligere skal institutterne vedtage en formel politik for efterlevelse af oplysningspligten og for kontrol af oplysningernes rigtighed samt kontrol af, om de offentliggjorte oplysninger giver markedsdeltagerne et retvisende billede af instituttets risikoprofil.

Virksomhederne skal offentliggøre de angivne oplysninger, medmindre oplysningerne kan anses for at være uvæsentlige, fortrolige eller institutternes ejendom. Så vidt det er praktisk muligt, skal al offentliggørelse ske via ét medie eller på ét sted. Hvis de samme oplysninger offentliggøres via to eller flere medier, skal der i hvert enkelt medie indsættes en henvisning til de samme oplysninger i de andre medier. Hvis oplysningerne ikke fremgår af årsrapporten, skal det i stedet fremgå af rapporten, hvor oplysningerne kan findes.

Institutterne skal foretage offentliggørelsen mindst én gang om året på samme dag som offentliggørelsen af årsrapporten. I praksis opfylder institutterne deres forpligtelse til at offentliggøre oplysningerne ved at udsende en årlig risikoreport.

2.2.8.2. Afsnit II - Tekniske kriterier vedrørende gennemsigtighed og offentliggørelse (Artikel 435 – 451)

I dette afsnit beskrives de oplysninger, som institutterne skal offentliggøre om deres kapital, risici, strategier og politikker til brug for markedsdeltagernes bedømmelse af institutterne. For alle oplysningerne gælder, at institutterne løbende skal vurdere, hvorvidt de offentliggjorte oplysninger er tilstrækkelige til, at markedet får et retvisende billede af instituttet.

Institutterne er således forpligtet til at offentliggøre en række oplysninger om deres risikostyringsmålsætninger. Dette indebærer, at oplysninger om blandt andet instituttets procedurer til styring af risici, strukturen i og tilrettelæggelsen af risikostyringsfunktionen samt omfanget og arten af systemer til risikoreportering skal offentliggøres. Institutterne er endvidere forpligtet til at offentliggøre en række oplysninger om ledelsen, som for eksempel antal af bestyrelsesposter og ansættelsespolitikken.

Yderligere er institutterne forpligtet til at offentliggøre en række oplysninger om fordeling af kapitalgrundlaget imellem moderselskab og datterselskab(-er) samt mulighederne for hurtigt at overføre kapital eller tilbagebetale fordringer imellem de enkelte selskaber.

Afsnittet indeholder også en forpligtelse for institutterne til at offentliggøre en række oplysninger om instituttets kapitalgrundlag, kapitalkrav samt kapitalbuffer, herunder specifikke beregninger, opgørelser og metoder til opgørelse.

Institutterne er endvidere forpligtet til at offentliggøre en række oplysninger om instituttets eksponeringer mod modpartsrisiko, herunder metoden for fastsættelse af de interne kapital- og kreditgrænser for modpartskrediteksponeringer samt redegøre for de interne politikker, der skal sikre en tilstrækkelig sikkerhedsstillelse.

Institutterne skal også offentliggøre en række oplysninger om instituttets kreditrisikorejusteringer i tilfælde, hvor eksponeringernes kreditrisiko forøges samt en række oplysninger om instituttets ubehæftede aktiver for at sikre markedsgennemsigtighed i forbindelse med aktivbehæftelse.

De institutter, der beregner de risikovægtede eksponeringer efter standardmetoden, skal offentliggøre en række oplysninger om instituttets eventuelle anvendelse af eksterne ratingbureauer.

Institutterne er også forpligtet til at offentliggøre en række oplysninger om instituttets eksponering mod markedsrisici, eksponeringer mod aktier m.v., der ikke indgår i handelsbeholdningen, eksponering mod renterisici i positioner, der ikke indgår i handelsbeholdningen samt eksponering mod securitiseringspositioner.

Yderligere indeholder afsnittet en forpligtelse for institutterne til at offentliggøre en række oplysninger om instituttets operationelle risici blandt andet dets metoder til vurdering af kapitalgrundlagskravet. Institutet skal også redegøre for relevante interne og eksterne faktorer, der indgår i instituttets målemetoder.

Ligeledes skal institutterne offentliggøre oplysninger om instituttets gearingsgrad og procedurer for styring af risikoen for overdrevet gearing, herunder en beskrivelse af de omsætningsposter, der ikke længere indregnes i gearingsgraden, samt en beskrivelse af de faktorer, der har haft en indflydelse på gearingsgraden.

Afsnittet indeholder endelig en forpligtelse for institutterne til at offentliggøre en række oplysninger om instituttets aflønningspolitik og -praksis. Oplysningerne vedrører de vigtigste karakteristika ved instituttets lønsystem, herunder om instituttet anvender variabel løn, hvilke kriterier der skal være opfyldt for tildeling af variabel løn samt en række kvantitative oplysninger om aflønning af bestyrelse, direktion og andre væsentlige risikotagere.

2.2.8.3. Afsnit III - Kvalificerende krav for anvendelse af særlige instrumenter eller metoder (Artikel 452 – 455)

Institutter, som anvender særlige instrumenter eller metoder, skal offentliggøre en række yderligere oplysninger om anvendelse af disse for at sikre markedsdeltagerne fyldestgørende oplysninger til at vurdere risikoen.

Oplysningerne vedrører anvendelse af IRB-metoden i forbindelse med kreditrisiko, anvendelse af kreditrisikoreduktionsteknikker, anvendelse af den avancerede målemetode i forbindelse med operationel risiko og anvendelse af interne modeller for markedsrisiko.

Disse yderligere oplysninger skal kun offentliggøres af de institutter, som rent faktisk anvender disse særlige instrumenter eller metoder.

2.2.9. Niende del - Delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter (Artikel 456 – 464)

CRR indeholder en række hjemler til Kommissionen til udstedelse af niveau 2-regulering. Dette indebærer, at Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter for at specificere udvalgte bestemmelser i CRR. Delegerede retsakter udbygger eller ændrer visse ikke-væsentlige elementer i CRR i henhold til TEUF artikel 290. Gennemførelsesretsakter er medvirkende til at sikre ensartet gennemførelse af CRR i henhold til TEUF artikel 291.

Kommissionen kan udarbejde de delegerede retsakter for en ubegrænset periode fra den 28. juni 2013. Europa-Parlamentet og Rådet kan til enhver tid tilbagekalde den beføjelse, de har givet

Kommissionen. Når Kommissionen vedtager en delegeret retsakt sendes den samtidigt til Rådet og Europa-Parlamentet, der har 3 måneders indsigelsesfrist i henhold til artikel 462.

I nogle tilfælde gives der en beføjelse til Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) til at udarbejde regulatoriske tekniske standarder, som Kommissionen vedtager som delegerede retsakter under TEUF 290 og i overensstemmelse med artikel 10-14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed. Såfremt Kommissionen ikke retter i EBAs tekst, reduceres indsigelsesperioden for Rådet og Europa-Parlamentet til 1 måned.

I relation til gennemførselsretsakter har Rådet og Europa-Parlamentet ikke en indsigelsesmulighed. Derimod inddrages medlemsstaterne via Kommissionens komitéer af nationale eksperter. I nogle tilfælde gives der beføjelse til EBA til at udarbejde gennemførselsmæssige tekniske standarder, som Kommissionen vedtager som gennemførselsretsakter under TEUF 291 og i overensstemmelse med artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed. Der er ingen af disse tekniske standarder i CRR.

Både gennemførselsretsakter og delegerede retsakter gælder umiddelbart og direkte i medlemsstaterne. Kommissionen skal i de delegerede retsakter og gennemførselsretsakter tage højde for proportionalitetsprincippet.

De beføjelser, Kommissionen er tillagt i henhold til CRR refererer til en række bestemmelser i CRR vedrørende definitioner og klassificeringer i relation til beregning af risici og kapitalkrav primært for at tage hensyn til udviklingen på de finansielle markeder og sikre ensartet anvendelse af CRR.

Når makroprudentielle eller systemiske risici kun vedrører en medlemsstat, kan den pågældende medlemsstat imødegå disse risici ved hjælp af visse specifikke nationale makroprudentielle foranstaltninger, når det er opfattelsen, at disse risici bedre kan imødegås på denne måde. Medlemsstaten skal underrette EU institutionerne, ESRB og EBA. Hvis dette skulle opstå udarbejder den pågældende medlemsstat et udkast til nationale foranstaltninger. Kommissionen har i det tilfælde en beføjelse til at stille forslag om en gennemførselsretsakt vedrørende afvisning af udkastet til de nationale foranstaltninger, der skal vedtages af Rådet under hensyntagen til udtalelser fra ESRB og EBA.

2.2.10. Tiende del – Overgangsbestemmelser, rapporter, revision og ændringer

2.2.10.1. Afsnit I – Overgangsbestemmelser

2.2.10.1.1. Kapitel 1 - Kapitalgrundlagskrav, urealiserede gevinster og tab opgjort til dagsværdi samt fradrag (Artikel 465 – 482)

Der er fastsat overgangsregler for så vidt angår kapitalgrundlagskravene, der skal sikre, at afvigelser i forhold til kravene i CRR kan udfases gradvis, således at der kan foretages en gradvis indfasning af kapitalgrundlagskravene i CRR.

I overgangsreglerne findes nærmere beskrevet, hvordan opgørelsen af og fradrag i kernekapitalposter, hybride kernekapitalposter samt supplerende kapitalposter foretages i overgangsperioden, herunder i intervaller.

I det omfang der måtte være afvigelser, vil den kompetente myndighed i en overgangsperiode kunne kræve, at institutterne i begrænset omfang anvender forsigtighedsjusteringer, der ikke er i overensstemmelse med CRR. Dette er med henblik på at sikre en smidig overgang til opfyldelse af kravene i CRR.

2.2.10.1.2. Kapitel 2 - Overgangsbestemmelser vedrørende kapitalinstrumenter (Artikel 483 – 491)

Overgangsbestemmelserne har til formål at sikre kontinuitet i kapitalgrundlaget samt at sikre, at institutterne har tilstrækkelig tid til at opfylde de nye krav til kapitalgrundlaget. Der er derfor indarbejdet en overgangsperiode, hvor kapitalinstrumenter, der ikke i forvejen opfylder definitionen af kapitalgrundlaget som fastsat i CRR, udfases. Hermed vil der være en periode, hvor disse kapitalinstrumenter, under visse betingelser, alligevel kan medregnes til kapitalgrundlaget.

Der er fastsat særlige overgangsbestemmelser for kapitalinstrumenter, der udgør statsstøtte, og som ikke opfylder kravene i CRR, således at disse i en begrænset overgangsperiode, under de angivne betingelser kan kvalificere som egentlige kernekapitalinstrumenter.

Ligeledes kan visse kapitalinstrumenter, der er indskudt af centralregeringer, kunne medregnes fuldt ud som kapitalgrundlag i en begrænset periode.

Når der er tale om eksisterende kapitalinstrumenter udstedt i forbindelse med en rekapitaliseringsordning i overensstemmelse med statsstøttereglerne, bør det klart sondres mellem kapitalinstrumenter, der opfylder kravene i CRR, og instrumenter, der ikke opfylder disse krav.

2.2.10.1.3. Kapitel 3 - Overgangsbestemmelser vedrørende offentliggørelse af oplysninger om kapitalgrundlag (Artikel 492)

I forbindelse med gennemførelsen af CRR er der indsat en række overgangsbestemmelser, der i en begrænset overgangsperiode skal sikre, at gennemførelsen af reglerne i CRR sker så smidigt og uproblematisk som muligt. Herudover er formålet med overgangsbestemmelserne at undgå at skabe usikkerhed for markederne.

2.2.10.1.4. Kapitel 4 - Store eksponeringer, kapitalgrundlagskrav, gearing og Basel I-minimumsgrænse (Artikel 493 – 501)

Overgangsreglerne for så vidt angår store eksponeringer omfatter bl.a. en række nærmere beskrevne eksponeringer, der helt eller delvis, i en overgangsperiode, kan undtages fra reglerne i artikel 395, stk. 1.

Der er med CRR indført regler om beregning og indberetning af instituttets gearingsgrad. Der er tale om nye regler, der supplerer Basel II-regelsættet. For så vidt angår reglerne om gearing, er der i artikel 499 fastsat overgangsregler vedrørende beregning og indberetning af gearingsgraden.

Der er fastsat overgangsregler i relation til Basel I-minimumsgrænsen, idet Kommissionen inden 1. januar 2017 skal forelægge en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt fortsat at anvende Basel I-minimumsgrænsen efter den 31. december 2017. Dette er for at sikre, at der er en bagstopperordning for interne modeller under hensyntagen til den internationale udvikling samt internationalt aftalte standarder.

Små og mellemstore virksomheder (SMV'er) er afgørende for skabelsen af økonomisk vækst og beskæftigelse. Den fremtidige vækst afhænger i vidt omfang af adgang til kapital og finansiering for SMV'er, så de kan foretage de nødvendige investeringer for at tilføre værdi til vores fællesskab. Efter den finansielle krise har det været svært for SMV'erne at skaffe kapital, og det er derfor vigtigt at skabe gode kapitalforhold for specielt denne gruppe på nuværende tidspunkt.

Kapitalkravene for eksponeringer mod SMV'er kan derfor mindskes via anvendelse af en støttefaktor på 0,7619 for at gøre det muligt for kreditinstitutter at øge deres udlån til SMV'er. Med henblik herpå bør kreditinstitutterne udelukkende benytte den kapitallettelse, der tilvejebringes som følge af anvendelsen af støttefaktoren, til at sikre et passende udlån til SMV'er. Tilsynsmyndigheden bør regelmæssigt overvåge kreditinstitutternes samlede eksponeringer mod SMV'er og det samlede kapitalfradrag.

Herudover er der fastsat nærmere overgangsbestemmelser for justeret kapitalgrundlag, behandling af aktieeksponeringer efter IRB-metoden, kapitalgrundlagskrav vedrørende særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, kapitalgrundlagskrav for eksponeringer for CCP'er samt undtagelser for råvarehandlere.

2.2.10.2. Afsnit II - Rapporter og revision af bestemmelser (Artikel 502 – 519)

For at tage højde for markedsudviklingen og erfaringerne med anvendelsen af CRR bør Kommissionen skulle forelægge Europa-Parlamentet og Rådet rapporter, eventuelt ledsaget af lovgivningsforslag, når det er hensigtsmæssigt, om den mulige virkning af kapitalkrav på de økonomiske konjunkturer, minimumskravene til kapitalgrundlaget i relation til eksponeringer i form af særligt dækkede obligationer og særligt dækkede realkreditobligationer, store eksponeringer, likviditetskrav, gearing, eksponeringer mod overført kreditrisiko, modpartskreditrisiko og den oprindelige risikos metode, detaileksponeringer, om definitionen af justeret kapitalgrundlag og anvendelsesniveauet for denne forordning.

Hovedformålet med de lovgivningsmæssige rammer for kreditinstitutter bør være at sikre vitale tjenesteydelser til realøkonomien og samtidig begrænse risikoen for moralsk hasard. En strukturel adskillelse af detail- og investeringsbankdriften inden for en bankkoncern kan være et afgørende værktøj til at nå dette mål. Ingen bestemmelser i det gældende regelsæt bør derfor være til hinder for indførelse af foranstaltninger til gennemførelse af en sådan adskillelse. Kommissionen bør analysere problemet med strukturel adskillelse i Unionen og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, ledsaget, hvis det er hensigtsmæssigt, af et lovgivningsforslag.

2.2.10.3. Afsnit III – Ændringer
(Artikel 520)

Bestemmelsen indfører et nyt kapitel i forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli om OTC-derivativer, centrale modparter og transaktionsregistre vedrørende beregning og indberetning i medfør af CRR.

2.2.11. Ellevte del - Afsluttende bestemmelser
(Artikel 521)

Bestemmelsen fastsætter ikrafttrædelsestidspunktet og anvendelsesdatoen for CRR.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget ventes at kunne medføre økonomiske og administrative konsekvenser for de finansielle virksomheder på Færøerne, der nu skal være omfattet af de nye kapital og tilsynsmæssige krav indeholdt i CRR reglerne.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget giver mulighed for, at bestemmelserne i EU-forordning om kapital og tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber kan sættes i kraft for Færøerne.

8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Lovforslaget har forud for fremsættelsen været i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Lovforslaget har ikke været sendt i høring i Danmark, da lovforslaget ikke finder anvendelse for Danmark.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget giver mulighed for, at bestemmelserne i EU-forordning om kapital og tilsynsmæssige krav for kreditinstitutter og investeringsselskaber kan sættes i kraft for Færøerne.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen foreslås indsat for at gennemføre bestemmelserne i CRR for Færøerne. CRR er vedlagt som bilag til dette lovforslag.

For en nærmere gennemgang af indholdet af CRR, henvises der til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2, hvor indholdet af CRR gennemgås.

Til § 2

Bestemmelsen foreslås indsat for at tilvejebringe det fornødne hjemmelsgrundlag for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte administrative forskrifter med henblik på at tilpasse bestemmelserne i CRR til de færøske forhold.

Tilpasningen af bestemmelserne i CRR til de færøske forhold, kræver en detaljeret gennemgang af myndighedsstrukturen i CRR. Det vil være mest hensigtsmæssigt, at tilpasningen til de færøske forhold sker i samarbejde med Færøerne, således at bestemmelserne i CRR vil kunne anvendes mest hensigtsmæssigt på Færøerne.

Tilpasningen af bestemmelserne i CRR til de færøske forhold, vil ikke undtage bestemmelserne i CRR, men vil være sidestillet med bestemmelserne i CRR.

Det bemærkes, at fastsættelsen af administrative forskrifter, der skal gælde for Færøerne, forudsætter, at de administrative forskrifter sendes i høring hos de færøske myndigheder inden udstedelsen.

Til § 3

Bestemmelsen foreslås indsat for at tilvejebringe det fornødne hjemmelsgrundlag for erhvervs- og vækstministeren til om nødvendigt at fastsætte administrative forskrifter til opfyldelse af de afgørelser eller retsakter (niveau 2-regulering), som Kommissionen måtte vedtage efter proceduren i artikel 462 og 463 i CRR.

Hensigten med bestemmelsen er, at ministeren ved en bekendtgørelse kan sætte niveau 2-reguleringen i kraft for Færøerne. De afgørelser eller retsakter, som Kommissionen måtte vedtage, vil blive optrykt som et bilag til den bekendtgørelse, der sætter retsakten i kraft for Færøerne.

Erhvervs- og vækstministeren skal kun udnytte den foreslåede bemyndigelse, såfremt det er nødvendigt med henblik på at gennemføre den omhandlede niveau 2-regulering, eller hvis det er nødvendigt at fastsætte regler, der supplerer de bestemmelser, som Kommissionen har vedtaget som niveau 2-regulering.

Nedenfor angives ordlyden på de bestemmelser i CRR, som indeholder bemyndigelser til Kommissionen til udstedelse af retsakter på CRR's område. Heraf ses det tillige, når det følger af CRR, at EBA, ESMA eller EIOPA skal udarbejde udkast til retsakterne.

Artikel 18, stk. 7, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter konsolideringen foretages i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2-6.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 20, stk. 8, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den i stk. 1, litra a), nævnte fælles beslutningsproces angående ansøgningerne om tilladelser som omhandlet i artikel 143, stk. 1, artikel 151, stk. 4 og 9, artikel 283, artikel 312, stk. 2 og artikel 363 for at lette den fælles beslutningsproces.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 26, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betydningen af forventet, når det skal fastslås, om en forventet udgift eller et forventet udbytte er blevet fratrukket.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 27, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder kan fastslå, om en virksomhedstype, som er godkendt i henhold til gældende national lovgivning, kan klassificeres som et gensidigt selskab, et andelsselskab, en sparekasse eller et lignende institut med henblik på denne del.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 28, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de relevante former for indirekte finansiering af kapitalgrundlagsinstrumenter
- b) hvorvidt og hvornår multiple udlodninger vil udgøre et uforholdsmæssigt stort indhug i kapitalgrundlaget
- c) betydningen af præferenceudlodninger.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 29, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere arten af de nødvendige indfrielsesbegrænsninger, når instituttets nægtelse af indfrielse af kapitalgrundlagsinstrumenter er forbudt i henhold til gældende national lovgivning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 32, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere begrebet »gevinst ved salg« som nævnt i stk. 1, litra a).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 33, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvad der udgør den snævre sammenhæng mellem værdien af obligationer og værdien af aktiver som omhandlet i stk. 3, litra c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 36, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere reglerne for anvendelse af fradragene i stk. 1, litra a), c), e), f), h), i) og l) i nærværende artikel, og de tilknyttede fradrag i artikel 56, litra a), c), d) og f), og artikel 66, litra a), c) og d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 36, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de typer kapitalinstrumenter i finansieringsinstitutter og, i samråd med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) (EIOPA) oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010, i tredjelandforsikringsselskaber og -genforsikringsselskaber samt i virksomheder, som ikke er omfattet af direktiv 2009/138/EF, jf. artikel 4 i nævnte direktiv, og som skal fratrækkes følgende kapitalgrundlagsposter:

- a) egentlige kernekapitalposter
- b) hybride kernekapitalposter
- c) supplerende kapitalposter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 41, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de kriterier, hvorefter en kompetent myndighed tillader et institut at reducere værdien af aktiver i ydelsesbaserede pensionskasser som omhandlet i stk. 1, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 49, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA, EIOPA og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markeds-tilsynsmyndighed) (ESMA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 udarbejder via Det Fælles Udvalg udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for med henblik på anvendelse af denne artikel at præcisere betingelserne for anvendelse af beregningsmetoderne i del II i bilag I til direktiv 2002/87/EF med henblik på anvendelse af alternativerne til fradrag som omhandlet i stk. 1 i nærværende artikel.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 52, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) formen og arten af indfrielsesincitamenterne
- b) arten af en eventuel opskrivning af et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning
- c) procedurerne og tidspunktet for at:
  - i) fastslå, at den udløsende hændelse er indtruffet
  - ii) opskrive et hybridt kernekapitalinstruments hovedstol efter en midlertidig nedskrivning
- d) egenskaber ved instrumenterne, som kan være til hinder for rekapitalisering af instituttet
- e) anvendelse af enheder med særligt formål (SPE'er) til udstedelse af kapitalgrundlagsinstrumenter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 73, stk. 7, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for, hvilke indeks der anses for at kvalificere som brede markedsindeks med henblik på stk. 4.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 76, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) hvornår et skøn, der anvendes som alternativ til beregningen af den i stk. 2 omhandlede underliggende eksponering, er tilstrækkeligt konservativt
- b) betydningen af stor administrativ byrde med henblik på anvendelsen af stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 78, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betydningen af forsvarlig i forhold til instituttets indtjeningsevne
- b) det passende omfang af begrænsningen af indfrielsen som nævnt i stk. 3
- c) proceduren og datakravene i forbindelse med instituttets ansøgning om at få den kompetente myndigheds tilladelse til at indlede en aktion som omhandlet i artikel 72, herunder den procedure, der skal anvendes i tilfælde af indfrielse af aktier udstedt til medlemmer af andelselskaber, og fristen for behandling af en sådan ansøgning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 79, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere begrebet midlertidigt med henblik på anvendelse af stk. 1, og under hvilke omstændigheder en kompetent myndighed kan skønne, at hensigten med disse midlertidige besiddelser er at anvende dem som led i en finansiel bistandsoperation med henblik på at omstrukturere og redde en relevant enhed.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 83, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de aktivtyper, der kan vedrøre SPE'ernes drift, og begreberne minimal og ubetydelig som nævnt i stk. 1, andet afsnit.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 84, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den beregning på delkonsolideret niveau, der kræves i henhold til stk. 2 samt artikel 85 og 87.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 97, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder i samråd med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på nærmere at præcisere følgende:

- a) beregningen af kravet om at besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger
- b) betingelserne for den kompetente myndigheds tilpasning af kravet om at besidde et justeret kapitalgrundlag på mindst en fjerdedel af det foregående års faste omkostninger
- c) beregningen af de forventede faste omkostninger, i tilfælde af at et investeringsselskab ikke har drevet virksomhed i et år.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 99, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge ensartede formater, hyppigheden af og datoerne for indberetning, definitioner og de it-løsninger, der i Unionen skal anvendes til den i stk. 1 omhandlede indberetning.

Indberetningskravene skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 99, stk. 6, 2.-4. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge de formater, der skal anvendes af institutterne, og gennem hvilke de kompetente myndigheder kan udvide kravene til indberetning af regnskabsdata i overensstemmelse med første afsnit.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 101, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) ensartede formater, definitioner, hyppigheden af og datoerne for indberetning samt it-løsningerne for så vidt angår de i stk. 1 omhandlede oplysninger

b) ensartede formater, definitioner, hyppigheden af og datoerne for indberetning samt it-løsningerne for så vidt angår de i stk. 2 omhandlede aggregerede data.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 105, stk. 14, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af kravene i artikel 105 på stk. 1 i nærværende artikel.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 107, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på stk. 3 kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsynskrav og reguleringskrav, der som minimum svarer til de krav, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutterne indtil den 1. januar 2015 fortsat behandle eksponeringer mod de i stk. 3, nævnte enheder som eksponeringer mod institutter forudsat, at de relevante kompetente myndigheder inden den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet er kvalificeret til denne behandling.«

Artikel 110, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere beregningen af specifikke kreditrisikjusteringer og af generelle kreditrisikjusteringer efter de gældende regnskabsregler for følgende:

a) eksponeringsværdien opgjort i henhold til standardmetoden, jf. artikel 111

b) eksponeringsværdien opgjort i henhold til IRB-metoden, jf. artikel 166-168

c) behandling af forventede tab, jf. artikel 159

d) eksponeringsværdien til beregning af de risikovægtede eksponeringer for securitiseringspositioner, jf. artikel 246 og 266

e) konstatering af misligholdelse, jf. artikel 178.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 114, stk. 7, 2. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på eksponeringer mod centralregeringer eller centralbanker i tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.«

Artikel 115, stk. 4, 2. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.«

Artikel 116, stk. 5, 2. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelse af dette stykke kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på tredjelandet, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.«

Artikel 124, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

a) de strenge kriterier for vurderingen af den belåningsværdi, der er omhandlet i stk. 1

b) de i stk. 2 omhandlede forhold, som de kompetente myndigheder skal tage hensyn til ved fastsættelsen af højere risikovægte, navnlig udtrykket »under hensyntagen til den finansielle stabilitet«.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 132, stk. 3, 2. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på litra a) kan Kommissionen ved gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, træffe afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og lovregler, der som minimum svarer til de regler, der anvendes i Unionen. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter fortsat indtil den 1. januar 2015 anvende fremgangsmåden i dette stykke på eksterne sponorer i form af andele eller aktier i CIU'er i tredjelandslande, hvis de relevante kompetente myndigheder før den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet behandles efter reglerne i dette stykke.«

Artikel 136, stk. 1, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA, EIOPA og ESMA skal gennem Det Fælles Udvalg udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på for alle ECAI'er at angive, til hvilke af de i afdeling 2 omhandlede kreditkvalitetstrin de relevante kreditvurderinger fra et ECAI svarer. Disse angivelser skal være objektive og konsistente. EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014 og forelægger om nødvendigt reviderede udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 136, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA, EIOPA og ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de i stk. 2, litra a), nævnte kvantitative faktorer, de i stk. 2, litra b), nævnte kvalitative faktorer og det i stk. 2, litra c), nævnte benchmark.

EBA, EIOPA og ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i henholdsvis forordning (EU) nr. 1093/2010, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 142, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»Med henblik på anvendelse af stk. 1, nr. 4), litra b) i nærværende artikel kan Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter og efter undersøgelsesproceduren i artikel 464, stk. 2, vedtage en

afgørelse om, hvorvidt et tredjeland anvender tilsyns- og reguleringsordninger, som er mindst lige så strenge som Unionens ordninger. Foreligger en sådan afgørelse ikke, kan institutter indtil den 1. januar 2015 fortsat anvende fremgangsmåden i dette stykke på et tredjeland, hvis de relevante kompetente myndigheder inden den 1. januar 2014 har godkendt, at tredjelandet er omfattet af en sådan behandling.«

Artikel 143, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for at vurdere væsentligheden af anvendelse af et eksisterende ratingsystem på yderligere eksponeringer, der ikke allerede er omfattet af dette ratingsystem, og ændringer i ratingsystemerne eller de metoder med interne modeller for aktieeksponeringer i henhold til IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 144, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal følge for at vurdere, om et institut overholder kravene om at anvende IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 148, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder skal fastlægge den hensigtsmæssige karakter af og tidsplan for den trinvis implementering af IRB-metoden for de eksponeringsklasser, der er omhandlet i stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 150, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere betingelserne for anvendelse af stk. 1, litra a), b) og c).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 152, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan tillade institutter at anvende den i artikel 150, stk. 1 omhandlede standardmetode, under nærværende artikels stk. 2, litra b).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 153, stk. 9, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, hvordan institutter skal tage højde for de faktorer, som er omhandlet i stk. 5, andet afsnit, når de tildeler specialiseret långivning risikovægte.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 164, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, som de kompetente myndigheder skal tage højde for ved fastsættelsen af højere LGD-mindsteværdier.

EBA forelægger disse udkast til tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 173, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for de kompetente myndigheds metoder til vurdering af ratingprocessens integritet og den regelmæssige og uafhængige vurdering af risici.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen, senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 178, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilket grundlag en kompetent myndighed fastsætter grænsen i stk. 2, litra d).

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 180, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan give de tilladelser, der er omhandlet i stk. 1, litra h), og stk. 2, litra e)

b) hvilke metoder de kompetente myndigheder skal anvende til at vurdere et instituts metode til estimering af sandsynlighed for misligholdelse (PD) i overensstemmelse med artikel 143.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 181, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode som omhandlet i stk. 1

b) på hvilke betingelser en kompetent myndighed i henhold til stk. 3 kan give et institut tilladelse til at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når instituttet gennemfører IRB-metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 182, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) karakteren, omfanget og varigheden af en økonomisk nedgangsperiode som omhandlet i stk. 1
- b) på hvilke betingelser en kompetent myndighed kan give et institut tilladelse til at benytte relevante data, der dækker en periode på to år, når instituttet første gang gennemfører IRB- metoden.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 183, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere, på hvilke betingelser de kompetente myndigheder kan tillade, at betingede garantier anerkendes.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 194, stk. 10, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere hvilke aktivposter der er tilstrækkeligt likvide, og hvornår aktivernes værdi kan anses for tilstrækkeligt stabil med henblik på stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. september 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 197, stk. 8, i CRR har følgende ordlyd:

»ESMA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de hovedindekser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, litra f), artikel 198, stk. 1, litra a), artikel 224 stk. 1 og 4, og artikel 299, stk. 2, litra e)
- b) de anerkendte børser, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra a), artikel 198, stk. 1, litra a), artikel 224, stk. 1 og 4, artikel 299, stk. 2, litra e), artikel 400, stk. 2, litra k), artikel 416, stk. 3, litra e), artikel 428, stk. 1, litra c), og i bilag III, punkt 12 i overensstemmelse med betingelserne i artikel 4, stk. 1, nr. 72).

ESMA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1095/2010.«

Artikel 221, stk. 9, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere følgende:

- a) hvad der udgør en immateriel portefølje med henblik på stk. 3
- b) kriterierne for fastlæggelse af, om en intern model er pålidelig og gennemført med integritet med henblik på stk. 4 og 5 og rammeaftaler om netting.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 270 i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på for alle ECAI'er at bestemme, hvilke af de kreditkvalitetstrin, der er omhandlet i dette kapitel, de relevante kreditvurderinger foretaget af et ECAI skal associeres med. Afgørelserne skal være objektive og konsistente og træffes i overensstemmelse med følgende principper:

- a) EBA skal sondre mellem de relative risikograder, som kommer til udtryk ved de enkelte vurderinger.
- b) EBA skal overveje kvantitative faktorer såsom misligholdelses- og/eller tabsprocenter samt de hidtidige resultater for de enkelte ECAI'ers kreditvurderinger for forskellige aktivklasser.

c) EBA skal overveje kvalitative faktorer såsom rækken af transaktioner, der vurderes af det pågældende ECAI, metodologien og kreditvurderingernes betydning, navnlig om de er baseret på forventet tab eller første euro tab, og den rettidige betaling af renter eller den endelige betaling af renter.

d) EBA skal forsøge at sikre, at securitiseringspositioner, for hvilke den samme risikovægtning anvendes på grundlag af kreditvurderinger foretaget af ECAI'er, er placeret på samme kreditkvalitets-trin. EBA skal overveje at ændre sin fastsættelse af kreditkvalitetstrin, som en bestemt kreditvurdering henføres til, hvis det er nødvendigt.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. juli 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 304, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de marginrisikoperioder, som institutterne kan anvende i forbindelse med stk. 3 og 4.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 312, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende, når institutterne gives tilladelse til at anvende avancerede målemetoder

b) de kriterier, der anvendes til vurdering af, om udvidelserne af og ændringerne til de avancerede målemetoder er væsentlige

c) de nærmere bestemmelser for den i stk. 3 nævnte underretning.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 314, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) de kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende ved vurdering af den metode, der er omhandlet i stk. 2, litra a)

b) de kriterier, som de kompetente myndigheder skal anvende ved afgørelsen af, om de skal pålægge de yderligere betingelser, der er nævnt i stk. 3.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2016.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 316, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere den metode, der skal anvendes til at beregne den relevante indikator som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 318, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betingelserne for anvendelse af principperne for fordeling på forretningsområder som omhandlet i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2017.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 329, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, jf. stk. 2, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner og warrants.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 341, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer begrebet »marked« som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 344, stk. 1, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de aktieindeks, for hvilke fremgangsmåderne i stk. 4, andet punktum, kan anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 352, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 354, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, for hvilke fremgangsmåden i stk. 1 kan anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 358, stk. 4, 1.-3. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der definerer en række metoder til i kapitalgrundlagskravene at afspejle andre risici end deltarisikoen, på en måde, der står i et rimeligt forhold til omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter i optioner.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2013.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 363, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) betingelserne for at vurdere, i hvor høj grad der er tale om væsentlige udvidelser eller ændringer af anvendelsen af interne modeller

b) den vurderingsmetode, som de kompetente myndigheder skal anvende, når institutter gives tilladelse til at anvende interne modeller

c) betingelserne for, at den andel af positioner, der er omfattet af den interne model inden for en risikokategori, skal anses for at være »betydelig« som omhandlet i stk. 2.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 382, stk. 5, 2.-4. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder i samarbejde med ESMA udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af procedurerne for udelukkelse af transaktioner med ikkefinansielle modparter etableret i et tredjeland fra kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder inden for seks måneder efter datoen for den i første afsnit omhandlede gennemgang.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder til fastsættelse af procedurerne i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 383, stk. 7, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) hvordan et tilnærmet spænd skal fastlægges i instituttets godkendte interne model for specifik risiko i forbindelse med gældsinstrumenter med henblik på at identificere si og LGDMKT som omhandlet i stk. 1
- b) antallet og størrelsen af porteføljer, der opfylder kriteriet vedrørende et begrænset antal mindre porteføljer, jf. stk. 4.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 390, stk. 8, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) betingelserne for og metoderne til at fastslå den samlede eksponering mod en kunde eller en gruppe af indbyrdes forbundne kunder i forbindelse med de typer eksponeringer, der er nævnt i stk. 7
- b) de betingelser, hvorunder transaktionsstrukturen, jf. stk. 7, ikke udgør en yderligere eksponering.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 394, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

- a) de ensartede formater for den i stk. 3 omhandlede indberetning, som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes aktiviteter, samt vejledning i anvendelsen af disse formater
- b) hyppigheden af og datoerne for den i stk. 3 omhandlede indberetning
- c) de it-løsninger, der skal anvendes i forbindelse med den i stk. 3 omhandlede indberetning.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 410, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere:

- a) kravene i artikel 405 og 406, som finder anvendelse på institutter, der bliver eksponeret for kreditrisikoen ved en securitiseringsposition
- b) tilbageholdelseskravet, herunder opfyldelse af kriterierne for at tilbageholde en væsentlig nettoøkonomiske interesse i overensstemmelse med artikel 394 og tilbageholdelsesniveauet
- c) kravene om rettidig omhu i artikel 405 for institutter, der bliver eksponeret for en securitiseringsposition, og
- d) kravene i artikel 408 og 409, som finder anvendelse på eksponeringsleverende og organiserende institutter.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 410, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at lette konvergensen af tilsynspraksis med hensyn til gennemførelsen af artikel 407, herunder de foranstaltninger, der skal træffes i tilfælde af overtrædelser af forpligtelserne hvad angår rettidig omhu og risikostyring.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 415, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere følgende:

a) ensartede formater og it-løsninger med tilhørende anvisninger for hyppighed samt skærings- og betalingsdatoer. Indberetningsformaterne og -hyppigheden skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af institutternes forskellige aktiviteter og skal omfatte den indberetning, der kræves i henhold til stk. 1 og 2

b) yderligere krævede parametre for likviditetsovervågningen, der giver de kompetente myndigheder mulighed for at få et omfattende overblik over likviditetsrisikoprofilen, og som skal stå i rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af et instituts aktiviteter.

EBA forelægger Kommissionen disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for de poster, der er præciseret i litra a), senest den 1. februar 2015, og for de poster, der er præciseret i litra b), senest den 1. januar 2014.

Indtil de bindende likviditetskrav er indført fuldt ud, kan de kompetente myndigheder fortsat tilvejebringe oplysninger via overvågningsredskaber med henblik på at overvåge overholdelsen af eksisterende nationale likviditetsstandarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 416, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder de i stk. 3, andet afsnit, nævnte betingelser.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 419, stk. 4, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med lister over de valutaer, der opfylder kravene i denne artikel.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 419, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de undtagelsesbestemmelser, der er omhandlet i stk. 2, herunder betingelserne for deres anvendelse.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 422, stk. 10, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de yderligere objektive kriterier, der er omhandlet i stk. 9.

EBA forelægger disse reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen seneste den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 423, stk. 3,2.-4. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte betingelser for anvendelsen i tilknytning til begrebet »væsentlige« og metoder til måling af de supplerende udgående pengestrømme.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. marts 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i andet afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 425, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på yderligere at præcisere de objektive kriterier, der er omhandlet i stk. 5.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 426 i CRR har følgende ordlyd:

»Efter Kommissionens vedtagelse af en delegerede retsakt til præcisering af likviditetskravet i overensstemmelse med artikel 460 kan EBA udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at præcisere betingelserne i artikel 421, stk. 1, artikel 422, med undtagelse af stk. 8, 9 og 10 i nævnte artikel og artikel 424 for at tage hensyn til internationalt godkendte standarder.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i dette stykke omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 430, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den ensartede model, vejledningen i anvendelsen af denne model, indberetningshyppighed og -dato samt it-løsninger med henblik på indberetningskravene i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 437, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastsætte ensartede modeller for offentliggørelse af oplysninger i henhold til stk. 1, litra a), b), d) og e).

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2015.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 440, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de offentliggørelseskrav, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 31. december 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 443, 2.-4. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere offentliggørelsen af den regnskabsmæssige værdi efter eksponeringsklasse og aktiverens kvalitet og af den samlede regnskabsmæssige værdi, der er ubehæftet, under hensyntagen til henstilling ESRB/2012/2 og på betingelse af, at EBA i sin rapport vurderer, at en sådan yderligere offentliggørelse giver pålidelige og relevante oplysninger.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. januar 2016.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 451, stk. 2, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at fastlægge den ensartede model for offentliggørelse af oplysninger som omhandlet i stk. 1 og en vejledning i, hvordan denne model anvendes.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 456, stk. 1, i CRR har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 vedrørende følgende aspekter:

a) præcisering af definitionerne i artikel 4, 25, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 og 411 med henblik på at sikre ensartet anvendelse af denne forordning

b) præcisering af definitionerne i artikel 4, 25, 142, 153, 192, 242, 272, 300, 381 og 411 med henblik på ved anvendelsen af denne forordning at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

c) ændring af listen over eksponeringsklasser i artikel 112 og 147 for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

d) det i artikel 123, litra c), artikel 147, stk. 5, litra a), artikel 153, stk. 4, og artikel 162, stk. 4, fastsatte beløb for at tage hensyn til virkningen af inflationen

e) listen over og klassificeringen af de ikkebalanceførte poster i bilag I og II for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

f) tilpasning af kategorierne af investeringsselskaber i artikel 95, stk. 1, og artikel 96, stk. 1, for at tage hensyn til udviklingen på finansmarkederne

g) præcisering af det krav, der er fastsat i artikel 97, for at sikre ensartet anvendelse af denne forordning

h) ændringer af kapitalgrundlagskravene i artikel 301-311 i nærværende forordning og artikel 50a-50d i forordning (EU) nr. 648/2012, for at tage højde for udviklingen i eller ændringer af de internationale standarder for eksponeringer mod en central modpart

i) præcisering af de vilkår, der er omhandlet i undtagelserne i artikel 400

j) ændring af kapitalmålet og det samlede eksponeringsmål ved beregning af gearingsgraden, jf. artikel 429, stk. 2, med henblik på at rette eventuelle fejl, der er opdaget på grundlag af den indberetning, der er omhandlet i artikel 430, stk. 1, før gearingsgraden skal offentliggøres af institutter som fastsat i artikel 451, stk. 1, litra a).«

Artikel 457 i CRR har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 for at foretage tekniske justeringer og korrektioner af ikkevæsentlige elementer i følgende bestemmelser for at tage højde for udvikling inden for nye finansielle produkter eller aktiviteter og for at foretage justeringer i overensstemmelse med udviklingen efter vedtagelsen af denne forordning i andre af Unionens lovgivningsmæssige retsakter om finansielle tjenesteydelser og regnskaber, herunder regnskabsstandarder baseret på forordning (EF) nr. 1606/2002:

a) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditrisiko, jf. artikel 111-134 og artikel 143-191

b) virkningerne af reduktion af kreditrisikoen, jf. artikel 193-241

c) kapitalgrundlagskravene i relation til securitisering, jf. artikel 243-266

d) kapitalgrundlagskravene i relation til modpartsrisiko, jf. artikel 272-311

e) kapitalgrundlagskravene i relation til operationel risiko, jf. artikel 315-324

f) kapitalgrundlagskravene i relation til markedsrisiko, jf. artikel 325-377

g) kapitalgrundlagskravene i relation til afviklingsrisiko, jf. artikel 378 og 379

h) kapitalgrundlagskravene i relation til kreditværdijusteringsrisiko, jf. artikel 383, 384 og 385

i) anden del og artikel 99 kun som følge af udviklingen inden for regnskabsstandarder eller regnskabskrav, der tager hensyn til EU-lovgivningen.«

Artikel 459, 1. afsnit, i CRR har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på for en periode på et år at pålægge strengere tilsynsmæssige krav for eksponeringer, hvis dette er nødvendigt for at tage højde for ændringer i intensiteten af mikroprudentielle og makroprudentielle risici, der skyldes markedsudviklingen i eller uden for Unionen med indvirkning på alle medlemsstaterne, og hvis instrumenterne i denne forordning og direktiv 2013/36/EU ikke er tilstrækkelige til at imødegå disse risici, særlig efter henstilling eller udtalelse fra ESRB eller EBA, om

a) kapitalgrundlagskravet i artikel 92

b) kravene til store eksponeringer i artikel 392 og 395-403

c) offentliggørelseskravene i artikel 431-455.«

Artikel 460 i CRR har følgende ordlyd:

»Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 462 med henblik på at præcisere det i artikel 412, stk. 1, fastsatte generelle krav. De delegerede retsakter, der vedtages i medfør af nærværende stykke, baseres på de poster, der skal indberettes i henhold til sjette del, afsnit II og bilag III, og det præciseres, under hvilke omstændigheder de kompetente myndigheder skal pålægge kreditinstitutter specifikke niveauer for ind- og udgående pengestrømme for at tage højde for de specifikke risici, som de er eksponeret mod, og tærsklerne i stk. 2 skal respekteres.

2. Kravene vedrørende likviditetsdækning som omhandlet i artikel 401 indføres i overensstemmelse med følgende indfasning:

a) 60 % af likviditetsdækningskravet i 2015

b) 70 % fra den 1. januar 2016

c) 80 % fra den 1. januar 2017

d) 100 % fra den 1. januar 2018.

Med henblik herpå tager Kommissionen hensyn til de rapporter, der er omhandlet i artikel 509, stk. 1, 2 og 3, og de internationale standarder, som internationale fora har udviklet, og de særlige forhold i Unionen.

Kommissionen vedtager den delegerede retsakt, der er omhandlet i stk. 1, senest den 30. juni 2014. Den træder i kraft senest den 31. december 2014, men finder ikke anvendelse før den 1. januar 2015.«

Artikel 481, stk. 6, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder med henblik på at præcisere de betingelser, under hvilke de kompetente myndigheder bestemmer, hvorvidt justeringer i kapitalgrundlaget eller dele deraf i overensstemmelse med nationale gennemførelsesforanstaltninger til direktiv 2006/48/EF eller 2006/49/EF, der ikke er omfattet af anden del i denne forordning, med henblik på anvendelsen af denne artikel skal foretages i de egentlige kernekapitalposter, de hybride kernekapitalposter, kernekapitalposterne, de supplerende kapitalposter eller kapitalgrundlaget.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 487, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere betingelserne for at lade kapitalgrundlagsinstrumenter, der er omhandlet i stk. 1 og 2, være omfattet af artikel 486, stk. 4 eller 5, i perioden fra den 1. januar 2014 til den 31. december 2021.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 492, stk. 5, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på at specificere ensartede modeller for offentliggørelse foretaget i henhold til denne artikel. Modellerne omfatter de poster, der er opført i artikel 437, stk. 1, litra a), b), d) og e), som ændret ved nærværende afsnit, kapitel 1 og 2.

EBA forelægger disse udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 1. februar 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Artikel 495, stk. 3, i CRR har følgende ordlyd:

»EBA udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for at præcisere de betingelser, hvorefter de kompetente myndigheder giver den undtagelse, der er omhandlet i stk. 1.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder for Kommissionen senest den 30. juni 2014.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning (EU) nr. 1093/2010.«

Til § 4

Det foreslås, at der kan fastsættes straf af bøde eller fængsel indtil 4 måneder for overtrædelse af regler udstedt i medfør af loven.

Det følger af den for Færøerne gældende straffelov, at strafansvar for en juridisk person forudsætter, at der inden for dens virksomhed er begået en overtrædelse, der kan tilregnes en eller flere til den juridiske person knyttede personer eller den juridiske person som sådan.

I de tilfælde, hvor de strafbelagte bestemmelser omhandler pligter eller forbud for virksomheden er de mulige ansvarssubjekterne for straf ved overtrædelse af bestemmelserne virksomheden, og/eller en eller flere personer med tilknytning til virksomheden – oftest ledelsen. Der vil således kunne rejses tiltale mod virksomheden alene eller mod både virksomheden og en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, og endelig vil der også kunne rejses tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden alene. Udgangspunktet er tiltale mod virksomheden for overtrædelsen, men dette kan kombineres med tiltale mod en eller flere personer med tilknytning til virksomheden, hvis en eller nogle af disse personer, har medvirket forsætligt eller groft uagtsomt til overtrædelsen, og denne ikke er af underordnet karakter. Der skal som udgangspunkt ikke rejses tiltale mod underordnede ansatte.

Til § 5

Bestemmelsen foreslås indsat for at tilvejebringe det fornødne hjemmelsgrundlag for erhvervs- og vækstministeren til at fastsætte tidspunktet for lovens ikrafttræden.

Baggrunden for forslaget om, at ministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden er, at det er hensigtsmæssigt, at CRR træder i kraft i sammenhæng med CRD IV. CRD IV er implementeret i dansk ret ved lov nr. 268 af 25. marts 2014. Denne lov vil blive sat i kraft ved en kongelig anordning. Dette lovforslags ikrafttrædelsestidspunkt vil blive tilpasset den kongelige anordnings ikrafttrædelsestidspunkt.